

യുദ്ധ സഞ്ചിക

വോള്യം IV]

മുദ്രിതം: 1945 മാർച്ച് 23-ാംനാൾ, വെള്ളിയാഴ്ച

[പേജ് 28

രാജകീയ അനൗദിതം

മോദനം

ബ്രിട്ടനിൽ നിന്നും ഉണ്ടായി വരുന്ന പുരോഗതിയുടെ ഒരു പ്രധാന ലക്ഷണമാണ്, മാണ്ടലൈ അധിനിവേശം.

വിജയോത്സവം നിർവ്വഹിക്കുന്നതും ആയ തെക്കുകിഴക്കൻ ഏഷ്യ സമരത്തിൽ വിജയസേന, കടൽ സേന ഇവയുടെ സഹായസഹകരണങ്ങളോടുകൂടി നിങ്ങളുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള കരസേനയും പ്രമുഖപ്പെട്ട പരാക്രമവും ധീരതയും ഞാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും വീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്.

നിങ്ങളും, നിങ്ങളുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള എല്ലാ ഭടന്മാരും ഞാൻ എന്റെ അഭിനന്ദനങ്ങൾ അയയ്ക്കുന്നു.

—തെക്കുകിഴക്കൻ ഏഷ്യ രംഗത്തിലെ

സുപ്രീം അഡ്മിറൽ കമാണ്ടർ, ലൂയി

മൗണ്ട് ബാറൻ പ്രഭുവിന്,

രാജാവു തിരുമേനി 1945

മാർച്ച് 19-ാംനാൾ അയച്ചു

ഒരു സന്ദേശം

ത്തിൽ

ആറാം ജോർജ്ജ് ചക്രവർത്തി

മദ്രാസുകാർ ലോകത്തെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്

പഴയ മദ്രാസ് സേനയുടെ ചരിത്രം വായിക്കുമ്പോൾ ഞാനെല്ലായ്പ്പോഴും കരുതിയിട്ടുണ്ട്, സൈനികാധിപത്യന്മാർ ഈയിടെയായി മദ്രാസികളെ മറക്കുന്നത് വലിയ കരബലമാണെന്ന്. 1700 നു ശേഷമുള്ള പഴയ ചരിത്രം വായിച്ചാൽ ഇന്ത്യയിലെ സമരങ്ങളിൽ മദ്രാസികൾ ഒരു വലിയ പങ്ക് നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, എല്ലായ്പ്പോഴും വിജയം കൈവരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും നിങ്ങൾക്കു കാണാം.

ഞാൻ ഈ നാട്ടിൽ വന്ന ആദ്യത്തെ ആഴ്ച മുതൽക്കുതന്നെ, സർവ്വസൈന്യാധിപനോടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്തരഗാമികളോടും, മദ്രാസി കൾ മറന്നുപോയേയും പൊരുതിയിട്ടുണ്ടെന്നും, പൊരുതുന്നുണ്ടെന്നും, പൊരുതുമെന്നും ഞാൻ ഉറപ്പിപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

നല്ല പടയാളികളും അദ്ധ്വാനശീലന്മാരും

ഞാൻ അന്നൊക്കെ പറഞ്ഞത് ഇന്നു രീക്ഷയും സ്പ്രായികൾക്കുപുട്ടിരിക്കുന്നു. രണ്ടു മാസങ്ങൾക്കു മുമ്പു ഞാൻ ബർമ്മയുദ്ധരംഗത്തിലുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ, മദ്രാസുകാർ വീരോചിതം പോരാട്ടുകയും, സത്തുക്കുതയോടെ ഏതു വികമകൃത്യവും നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു എല്ലാവർക്കും ബോദ്ധ്യമായിട്ടുണ്ടെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചു. എല്ലാകുമാണ്ടിന്റെ ആഫീസർമാരും മദ്രാസുകാരുടെ കർത്തവ്യബോധത്തിനും, സമരനൈപുണ്യത്തിനുമായി അഭിനന്ദനങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഈ കഴിഞ്ഞ അഞ്ചു വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ, ഏതെങ്കിലും നാൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അത് ഈ ലോകമൊഴുത യുദ്ധത്തിൽ തങ്ങളുടെ രാജ്യരക്ഷക്കുവേണ്ടി മദ്രാസുകാർ നിർവ്വഹിച്ചുവരുന്ന ഗണ്യമായ പങ്കാണ്.

—എഫ്. ഇ. സർ ആർതർ ഹോപ്പ്, മദ്രാസ് ഗവണ്മെൻ്റ്, മാച്ച് 14-ാം-നു മദ്രാസ് റോട്ടറി ക്ലബ്ബിൽചെയ്ത ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ.

ചത്തും കൊന്നും പിടിച്ചടക്കുക!

നിങ്ങൾക്കോർമ്മയുണ്ടോ? കേരളചരിത്രത്തിൽ കാണുന്ന ഒരു മുദ്രാവാക്യമാണിത്; ചേരമാൻ പെരുമാൾ മാനിച്ച വിക്രമനാട് നൽകിയ ശാസനം!

ഇന്ന്, ഞങ്ങൾ കേരളത്തിന്റെ പുത്രന്മാരായ ആ വീരയോദ്ധാക്കന്മാരോട്, എല്ലാ രംഗങ്ങളിലും വീരതയും വിക്രമവും പ്രദർശിപ്പിച്ചു പൊരുതുന്ന സഹോദരന്മാരോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു, “ചത്തും കൊന്നും പിടിച്ചടക്കുക.”

നിങ്ങൾ നാട്ടിന്റെ അഭിമാനഭീമങ്ങളാണ്; കേരളത്തിന്റെ അനുസ്മരണം. നിങ്ങളുടെ സേവനങ്ങൾ അനന്തകീർത്തിയും, അമൃതവും, അത്ഭുതവും ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയാണ്.

പോകൂ, മുന്നോട്ട്, ശത്രുവിന്റെ ശവങ്ങൾ ചവിട്ടിമെതിച്ച് മുന്നോട്ടു പോകൂ!

ജാപ്പു ഭുക് പ്രഭുത്വത്തിന്റെ ഹൃദയം കത്തിത്തുളക്കുവാൻ കന്തമുനകൾ കൂപ്പിച്ച് കുതിച്ചു മുന്നോട്ടു പോകൂ! നിങ്ങളുടെ ചവിട്ടേററ് അതിന്റെ നട്ടെല്ലു പൊട്ടിത്തെറിച്ചു ചിതറട്ടെ!

ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പിന്നിലുണ്ട്; വിശ്വാസപൂർവ്വം മുന്നോട്ടു പോകുക; വീരോചിതം പോരിടക; വിശ്വം വിസ്തരിക്കട്ടെ!

യോദ്ധാവേ, വജ്രം വാളുമല്ല. അതാ, . . . ! മുന്നോട്ട്
അതാ നോക്കൂ!

യശഃശരീരനായ അലക്സിസോൾസ്റ്റോയ് പ്രശസ്തസാഹിത്യകാരന്മാരുടെ അഭിനന്ദനങ്ങൾ

സോവിയറ്റ് റഷ്യയിലെ ഒരു പ്രഖ്യാത സാഹിത്യകാരനും ഭാരതഭിമാനിയുമായ അലക്സിസോൾസ്റ്റോയ് നിഷ്ഠാനായ മിഥുന യുദ്ധസഞ്ചികയിൽ മുഖവരിയുടെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നവല്ല. പരേതന്റെ മൃതശരീരം ഫിബ്രവരി 26-ാം-നു മോസ്കോയിൽവെച്ചു സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു. മോസ്കോയിലെ മില്ലുകൾ, ഞാളിൽ ശാലകൾ എന്നിവയുടെ പ്രതിനിധികൾ, സാഹിത്യകാരന്മാർ, ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ, കലാകാരന്മാർ തുടങ്ങിയവർ ആ സുപ്രസിദ്ധ സാഹിത്യകാരനായ അവസാനമായി അവരുടെ ഭക്തൃഭാരമുകൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനായി സന്നിഹിതരായിരുന്നു. ആർ.എസ്സ്.എഫ്.എസ്സ്.ആറിലെ സുപ്രീം സോവിയറ്റിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായ നികോളൈ ചെക്വറിനിക്, സോവിയറ്റ് ഗവണ്മെന്റിനുമേണ്ടി, ആ ശവസംസ്കാരയോഗത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചു: “ഏറ്റവും മഹാനായ ഒരു കലാകാരൻ നമുക്കു എന്നെന്നേക്കുമായി നൽകപ്പെട്ടു.”

അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു: “രഷ്യക്കിന്നും പൊതുജനങ്ങൾക്കും അദ്ദേഹം അത്യുദ്ധരവും മഹനീയവുമായ സേവനങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അലക്സി നിറോളെയെവിച്ച് ടോൾസ്റ്റോയ്, അഖില സോവ്കമ്മിറ്റിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷമണ്ഡലത്തിലെയും, ജർമ്മൻ കടുംകയ്ക്കുള്ള അന്വേഷിച്ചറിയുന്നതിനുള്ള കമ്മിറ്റിയിലേയും ഒരംഗമായിരുന്നു; എന്തിനും സമയം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. അക്ഷയമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിപുണത. ഈ യുദ്ധത്തിൽ അലക്സി ടോൾസ്റ്റോയ് തന്റെ പ്രതിഭയും ധീക്ഷണപടുതയും ജർമ്മൻസൈന്യത്തിനെതിരായ സമരത്തിനായി വിനിയോഗിച്ചു. ജർമ്മൻ ആക്രമികളുടെ നിഷ്ഠൂരവും നീചവുമായ കൃത്യങ്ങളെ അദ്ദേഹം വെളിപ്പെടുത്തി. പരിഷ്കാരത്തിന്റെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും ഘോരകന്മാരും, അരക്കിതരായവരെ ആക്രമിക്കുന്നവരായ ജർമ്മൻ കൊലപാതകികൾക്കെതിരായി ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വെറുപ്പും, വിദ്വേഷവും, പ്രതി

കാരോഷ്ഠ്യവും അദ്ദേഹം ഉദ്ദീപിപ്പിച്ചു. സോവിയറ്റ് ഭരണകാലത്ത് അലക്സി ടോൾസ്റ്റോയുടെ സൂക്ഷിക്കാശക്തി അതിന്റെ മൂല്യവദരായിലേത്തി. രാജ്യത്തോടു സ്നേഹം കണിക്കുന്ന അനവധി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്.”

ഈ യോഗത്തിൽ സംസാരിച്ചവരിൽ, സോവിയറ്റ് ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ സംഘത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായ നികോളൈ ടിക്കോനോവും, പ്രശസ്തകൃത്സാഹിത്യകാരനായ മിക്കെയിൽ ഷൊളൊക്കോവും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു.

പീപ്പിൾസ് കമ്മിസ്റ്റർമാരുടെ കൌൺസിൽ ഒരു തീരുമാനമൂലം അലക്സി ടോൾസ്റ്റോയുടെ ഒരു സ്മാരകം മോസ്കോയിൽ ഏല്പിക്കുവാനും ടോൾസ്റ്റോയുടെ ബഹുമാന്യത്വം വല സമ്യകലാശാലകളിലും സ്റ്റോളർഷിപ്പ് കൊടുക്കുന്നതിനും നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു.

യുദ്ധസഞ്ചിക

പ്രതിവാരപത്രം

മുദ്രണം : 1945 മാർച്ച് 23-ാംനം, വെള്ളിയാഴ്ച

ബമ്മയിലെ നേട്ടങ്ങൾ

14-ാം പട! അവർ ബമ്മയിൽ ചരിത്രം സൃഷ്ടിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഒരൊറ്റ വർഷത്തിനുള്ളിൽ, ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വിഷമം പിടിച്ച ഒരു ഭൂഭാഗത്തു നിന്നവർ വിരോചിതം പൊരുതി; ശത്രുവിനെ പിന്നോട്ടടിച്ചു പായിച്ചു. ബമ്മയുടെ ഹൃദയത്തിലേക്കു, കാട്ടും മേടും കടന്നു, മഞ്ഞും മഴയും സഹിച്ചു, കൊളുക്കിനേയും, അട്ടിയേയും എതിർത്തുമല്ലിട്ടു ആ വീരസൈന്യം മുന്നോട്ടുനോക്കി.

ഇന്നു സമുദ്രതടങ്ങളിൽനിന്നും അവർ ലഭിച്ചുവരുന്ന അഭിനന്ദനങ്ങളും ആശംസകളും, പ്രശംസകളും അവരറിയാത്തതിൽ ലേശവും കവിയുന്നില്ല. ആദ്യം 14-ാം പടയുടെ സേവനത്തെപ്പറ്റി കാർമ്മികന്മാരിൽ നിവൃത്തിയില്ല. അത്രമാത്രം അമൂല്യമാണ് അവരുടെ സേവനം; അത്രമാത്രം മഹനീയമാണ് അവരുടെ നേട്ടം; അത്രമേൽ പുളകോൽ ഗമകാരിയാണ് ആ രണരംഗങ്ങളിലെ വീരചരിതങ്ങൾ. ബ്രിട്ടനിലെ യുദ്ധകാഴ്ചമന്ത്രി ഈ സംഗതി പാർലിമെന്റിലെ മാർച്ച് 13-ാംനം ഉദ്യോഗസ്ഥരും ഉദ്യോഗസ്ഥി, “നമ്മുടെ ചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രശംസനീയവും പ്രധാനമായതും” അവരുടെ നേട്ടങ്ങൾ.”

ഇന്ന് എല്ലാവരും നോക്കുന്നതു യൂറോപ്പിലേക്കാണ്. എന്നാൽ, യൂറോപ്പ് യുദ്ധത്തിന്റെ അന്ത്യഘട്ട ആസന്നമായിരിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ, ജപ്പാനെതിരായുള്ള സമരത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം നമ്മുടെ മുമ്പിൽ തുറിച്ചുനില്ക്കുന്നു. വിദൂര പൌരസ്ത്യഭാഗത്തെ യുദ്ധങ്ങളിൽ വിശേഷപ്പെട്ട ഒന്നാണ് ബമ്മയിലെ വിജയം. അതിൽ പതിനാലാം പടയുടെ പരാക്രമശാലിത്വത്തിനുള്ള സ്ഥാനം പ്രഥമമായ ഒന്നാണ് താനും.

മലകളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട ബമ്മ വളരെ സുരക്ഷിതമായ ഒരു കോട്ടയാണെന്നു ജപ്പാകൾ കരുതി. എന്നാൽ, സഖ്യസേനകൾ സമീപശക്തിയോടെ തീവ്രപരിശ്രമം ചെയ്തു ശത്രുവിന്റെ വിചാരം ഒരു മിത്യാബോധമാണെന്നു ബോദ്ധ്യമാക്കി. അവർ ഏറ്റവും സുരക്ഷിതമാണെന്നു കരുതിയ ആ സ്ഥലം ഇന്നവർക്കു ഒരു കെണിയായി; നാളെ ഒരുപക്ഷെ അതു അവരുടെ ശ്മശാനം തന്നെ ആകാനിടയുണ്ട്.

കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തിനുശേഷം സഖ്യസേനകൾ—വടക്കുകിഴക്കുനിന്നു അമേരിക്കൻ സേനകൾ, ബ്രിട്ടീഷ്, ഇന്ത്യൻ, ആഫ്രിക്കൻ എന്നീ പടകൾ വടക്കുകിഴക്കും കിഴക്കും—ജപ്പാനെ അമ്പരമ്പിച്ചു, അപകടത്തിലാക്കി. ശത്രുസേനകളുടെ ഇന്നത്തെ നില പരിതാപകരമാണ്. അവരുടെ അവസാനത്തെ തുരുപ്പു ആത്മഹത്യ ചെയ്യുകയാണ്. അല്ലാത്തപക്ഷം കിഴക്കൻ കുന്നുകളിലേക്കു പിൻവാങ്ങുക. ബമ്മയിലെ ആ കൊള്ളക്കാരുടെ വിധി ഇന്ന് അതൊന്നു മാത്രമാണ്.

ബമ്മ ഫ്രാൻസിനേക്കാൾ വലുതാണ്. ആ രാജ്യത്തിന്റെ വലുപ്പം ഏതാണ്ടു 260,000 ചതുരശ്ര നാഴികയുണ്ട്. അതിൽ 100,000 ചതുരശ്ര നാഴിക വിരോചിതമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ജപ്പാകൾ, ആത്മഹത്യപരമായ വിധത്തിൽ പോരാടി, നമ്മുടെ പുരോഗതിയെ തടയാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ മലവെള്ളം തട്ടത്തുനിൽക്കുന്ന മണലണക്കു അസാദ്ധ്യമാണ്. സഖ്യസേനകളുടെ പുരോഗമനം തുടർന്നുതുടർന്നു തന്നെ വരും. ജപ്പാന്റെ അധീനത്തിൽനിന്നു ബമ്മ സ്വതന്ത്രമായിത്തീരും. മാണ്ടലേ മാത്രമല്ല, രക്ഷാമാർഗ്ഗങ്ങൾ മുഴുവനും ഇന്നു ജപ്പാകൾക്കു നിഷേധിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു. മാണ്ടലേയുടെ കിഴക്കൻ പ്രദേശത്തുവെച്ചു 14-ാം പടയും ഹൈനീസ് ഒന്നാം സേനയും, ബ്രി. 36-ാം വിഭാഗവും, മേമിയോവിനും ഹെല്ലോവിനും ഇടയിലുള്ള വിടവിനെ നികത്തുന്നതിനായി മുന്നോട്ടു പോവുന്നു.

ഇനി ആറുക്കാരാണ്, ഇവിടെയും സഖ്യസേനകളുടെ നില സംതൃപ്തികരമാണ്. ആറുക്കാനിൽ ഇതിനിടയിൽ അനവധി പടയിറക്കങ്ങളുണ്ടായി. ശത്രുക്കൾ പിൻവാങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ബമ്മയിലെ നേട്ടങ്ങൾക്കു ഹേതുഭൂതമായ മറ്റൊരു സംഗതി ആകാശസേനയുടെ അളവറ്റ സഹായമാണ്. ജപ്പാകളുടെ വിമാനശക്തി വളരെ പരിമിതമാണ്; മാത്രമല്ല ദിനംപ്രതി ക്ഷയിച്ചുവരികയും ചെയ്യുന്നു. ഈ തക്കം നോക്കി ഈസ്റ്റേൺ എയർ കമാണ്ട്, ജാഗ്രതയിൽ അതിന്റെ ജോലിനോക്കി. അതിന്റെ ഫലം അത്ഭുതാവഹമായിരുന്നു.

ജപ്പാന്റെ പരാജയം—അതിനെപ്പറ്റി ആശങ്കിക്കുന്നില്ല; ആ സുഖിനം ആസന്നമായിക്കഴിഞ്ഞു.

ജയാംബിക

(കെ. ജി. സേതുനാഥ്)
(മണിക്കാഞ്ചി)

I

സുരഭിനി തന്നിലാവാടി യാടി സുഖം
സുരചിരസു, ലേലയാൽ പൊൻ ചായൽ ചുറ്റിയും,
കരകളുക കന്തളം ചിക്രിച്ചിരിക്കയും,
കവലയ വിരോചനം, ലുല്ലാസമേറിയും,
അസുഖമേറോണ് ജമം കൈത്താരിച്ചുസുഖം
കസാമധ്യ മാലും വഹിച്ചു കൊണ്ടുപോയ്,
അറനീമിഷ മുള്ളുകവർന്നു, കണ്കക്ഷമാ-
റരികിൽമമ നില്ക്കുന്നതാത് ? നീ, ദേവതെ !..
ഭടനിവനിമിത്രമേൽ സംപ്രീതിയോടു മി-
ങ്ങടർ നിലമിരിക്കുവാൻ യീനത്തൊടും,
ഭരിതഭവിക്കാംഗയായ് നില്ക്കുന്നനിന്നെ ഞാൻ
ഭവന “ജയലക്ഷ്മി” യായ് കാണുന്നിതാഞ്ചികേ !..
കഴുകുകൾ, കബന്ധങ്ങൾ, ഉന്മാദശാപി, സം-
കലിത, കടന്നുവരും സാഗ്രാമഭൂമിയിൽ
ശക്തിശരീരനായ് നില്ക്കുന്നു പോരാടി-
ച്ചുക, മണ കലഞ്ഞിടാതെപ്പൊഴും നിർഭയം
ഇവിടെയിട മിമിട്ടു നിന്നാഗമോത്സവം
അവിടെ മരംഗുരം വീക്ഷിച്ചിരുന്നു ഞാൻ !..
അയി, സുകൃതദായികേ, വൈകുന്നതെന്തു നീ,
മയി, വിജയമാലും വിഭൂഷയാങ്കിറ്റാൻ
വിരവിലരികളു നിന്നാനന്ദകന്ദം
വിതറിവിമലസ്തിതം തുകിയാൽ പോരമൊ ?
മധുര മധുരമധുരം യൌവനം പുല്ലുപോൽ
മനസി കരുതിക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് പുകിത്താൻ
ചിരസമരധാരയാൽ ജീവിതം പോക്കിത്താൻ

ചിതമുടയ ശാന്തിതൻ ചിത്തം ഹരിച്ചുത്താൻ
ഒരുനിമിഷമല്ലവും വിശ്രമിച്ചിട്ടുവാൻ.
പുതുമണ നികേതമെ, മോഹിച്ചു മല്ലത്താൻ
അയി, വിജയ ദായികേ ! യപ്പണം ചെയ്യുകി.
ങ്ങലിവിനൊടെനിക്കുനിൻ സന്ദേശം ഹമാലിക.

II

സിരകളില ലക്ഷോളിക്കുന്ന തീർത്ഥം-
മരിനിഹത ചിന്തയാൽ വെയുന്നു ഹൃത്തം.
അഭിനവനവങ്ങളമാർദ്ദവാഞ്ചകൾ-
ക്ഷപജയമണയുന്നതല്ലെന്റെ സംഗരം.
ചതുര രസപുണ്ണമഭിലാഷമായിരം
ചലമളികൾപോ, ലെനെ വട്ടം കറക്കവെ,
കുട്ടന്ദിരവാരിയിൽ കപ്പലോട്ടിക്കുവാൻ
കലിതകളുക ഞാനാണെന്നുപോയ് വത്സലെ,
അയ്യത, മയ്യതം നരച്ചെന്തോർ വീഴ്ത്തിയെ-
ന്നരികിലിരുമുത്താൻ നിർമ്മിച്ച നിമുഗ് !
അനുപമ യൗസരിന്റെ യസ്ഥിഖണ്ഡങ്ങളാ-
ലതിലൊരു കളിത്തോണി യോടിച്ചു പോയിത്താൻ.
യുവതയുടെ യുവാദസമ്പത് പ്രഭവനം-
യുഗ്നിടയാടിയേ നെത്രയോവത്തരം ?
അരുളുകയെനിക്കു നിന്നാത്മാത്മ ചിഹ്നമാ-
യരുമൊട്ടു നീ, തീർത്തൊപ്പുപ്പു ശിപ്പകം.
പലരുമഭിലാഷങ്ങൾ കാട്ടുന്നിന്നുനോ-
പരിണയരസംഹന്ത ! യേന്തിത്തുടിക്കുവാൻ
വിജയമയ രൂപികേ, വിസ്മരിക്കില്ലയേ
വിഭവപരിപുണ്ണമാം വിശ്വത്തിൽ നിന്നെത്താൻ !
വിനകളൊട്ടു വീടിടിച്ചെങ്കിലുമേറവും
വിനയപരിലോലനം, ണിപ്പൊഴും ദേവി, ഞാൻ
മൃതിയരികിലെത്തിട്ടും നാൾവരെക്കീവിധം
ഗതിതടരായിരുന്നെങ്കിലും, നിർഭയ,
ജവമിവനെ ജേതു സംപൂജനാക്കി സ്വയം
ജയമധുര വല്ലികേ, വന്നുപോയല്ലി നീ,
കരുണയുടെ കാണിയുണ്ടെങ്കിലപ്പുപ്പകം
കരളു് കളിതം മാറേനിയ്യ നൾകീടണേ !..!!

2

ഡാഡ് മീർ കിബെയേവ് എഴുതുന്നു : മറുനാടൻ സന്ദർശ

കന്മാരെ അമ്പരപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒന്നാണ് ഇന്ത്യയിലെ

പത്രസാതന്ത്ര്യം

“ഇന്ത്യയിൽ പത്രസാതന്ത്ര്യമില്ല” നുള്ള വിരുവിരുക്കലും, കൊട്ടിഘോഷിക്കലും ധാരാളമായി പല കേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്നും കേട്ടുവരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ത്യ സന്ദർശിക്കുന്ന വിദേശീയർ—അവരുടെ മനസ്സാക്കിയ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത് വിഡ്ഢിത്തമാണ്—നേരെ മറിച്ചാണ് അനുഭവപ്പെട്ട ന്നത്. ധർമ്മയിൽനിന്നും ടാസ്റ്റ് ഏജൻസി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിവരുന്ന “സോവിയറ്റ് യൂനിയൻ ന്യൂസ്” എന്ന മാസികയുടെ ഫെബ്രുവരി ലക്കത്തിലെഴുതിയിട്ടുള്ള മുഖപ്രസംഗമാണ് താഴെ കൊടുക്കുന്നത്.”]

കഴിഞ്ഞ 3½ കൊല്ലങ്ങളോളമായി ഇന്ത്യ സന്ദർശിച്ചിട്ടുള്ള സോവിയറ്റ് പെരന്മാരിൽ പലരും അതിനുമുമ്പ് സ്വന്തം രാജ്യത്തിന്നു പുറത്തു കാലെടുത്തു വെക്കാത്തവരാണ്. അവർ പല തുറകളിലും, അതായത്, വിദ്യാഭ്യാസം, സാങ്കേതികവിജ്ഞാനം എന്നീ തുറകളിൽ, പ്രത്യേക നൈപുണ്യമുള്ളവരാണ്. സോവിയറ്റ് യൂനിയനും, മറ്റു രാജ്യങ്ങളുമായി ആശയപരമായി വളരെ അകൽച്ചയും വ്യത്യാസമുണ്ടെങ്കിലും, ഈ വ്യത്യാസങ്ങളെ അഭിമുഖമായി നോക്കിക്കാണുമ്പോൾ അവർക്കുണ്ടായ അൽഭുതത്തെ അവർക്കു മറച്ചുവെക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല.

മുതലാളി സമുദായത്തിലെ സമ്പ്രദായങ്ങളിൽ വെച്ച്, സോവിയറ്റ് പെരന്മാരെ അത്യധികം അമ്പരപ്പിച്ചത് പത്രപ്രവർത്തനത്തിന്റെ മട്ടും മാതിരിയുമാണ്. റഷ്യയിൽ സ്വകാര്യ ഉടമയിൽ ഒരു പത്രമോ, മാസികയോ ഇല്ലെന്നുള്ളത് പരക്കെ അറിവുള്ള ഒരു സംഗതിയാണ്. അവിടത്തെ പത്രങ്ങളിൽ ധാരാളം വ്യക്തിപരങ്ങളായ വീക്ഷണഗതികളും അഭിപ്രായഗതികളും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിവരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഗവണ്മെന്റിനെ പത്രപരമികൾ എന്തുകൊണ്ട് എന്നത് സോവിയറ്റ് പെരന്മാർ ആലോചിക്കാൻ കൂടി വയ്ക്കാത്ത ഒന്നത്രേ. ഏകീകൃതവും, യൂറോപ്പിലും ഉള്ള ചില രാജ്യങ്ങളിൽ കാണുന്ന കടുത്ത നിയന്ത്രണവും, സോവിയറ്റ് നാട്ടിലെ സ്റ്റേറ്റിന്റെ നിയന്ത്രണവും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. മറ്റു ചില രാജ്യങ്ങളിൽ പത്രങ്ങളിനേയും ഗവണ്മെന്റു നിയന്ത്രണം നടപ്പാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ പല വിധത്തിലുമായി അവയെന്തിനെയെ എന്തുപ്രകാരം പുറപ്പെടുവിട്ടുണ്ട്. ആ പത്രങ്ങൾ സ്വന്തം രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങളേയും അതേപോലെ അന്യ രാജ്യക്കാരേയും മറയ്ക്കാതെക്കുന്നതിന്നു ശ്രമിച്ചുവരുന്നു. കറേയറുകൾക്കു അവരതിൽ ജയിച്ചിട്ടുണ്ട്. സോവിയറ്റ് പത്രങ്ങൾ ആരേയും വിഡ്ഢിയാക്കുന്നതിന്നു ഒരുവെട്ടുന്നില്ല. എന്നാൽ നിലവിലുള്ള ഭരണകൂടത്തെയും രാഷ്ട്രീയകക്ഷികളെയും അന്യോന്യം വിരോധപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു അതേതരമല്ല ശ്രമിക്കുന്നില്ല. യുദ്ധത്തിനുമുമ്പ് സോവിയറ്റ് പത്രങ്ങൾ ജനങ്ങളെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നതിന്നും, ഉല്പന്നിപ്പിക്കുന്നതിന്നുമായിരുന്നു ശ്രമിച്ചുവന്നിരുന്നത്. ഈ വ്യക്തിയോടും, ആ രാഷ്ട്രീയഭിപ്രായത്തോടും, വഷളാക്കിപ്പറയാൻ ഉദ്യമിക്കാതെ, സോവിയറ്റ് രാഷ്ട്രം ശ്രമിച്ചുവന്നിരുന്ന മഹനീയമായ പരിശ്രമങ്ങളിൽ പരാജയം വരുത്തുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളേയും വ്യക്തികളെയും അവകളിൽ കർശനമായി വിമർശിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. അന്യരാജ്യങ്ങളുടെ നയങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള നിരൂപണം തന്നെ സോവിയറ്റ് യൂനിയനിലെ ജനങ്ങൾ ജാഗ്രതയിൽ വർത്തിക്കണമെന്നുള്ള ഒരു മുന്നറിയിപ്പും രാഷ്ട്രീയമായിരുന്നു.

പാശ്ചാത്യജനകീയരാഷ്ട്രങ്ങളിൽ പത്രങ്ങൾ വിവിധരംഗങ്ങൾ തരണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വെറും നാടൻ വെടിപറച്ചിലുകൾ, കക്ഷികളേയും വ്യക്തികളേയും വർത്തിപ്പിച്ച് രീതിയിൽ എന്തുകൊണ്ട്, ഇങ്ങിനെ പലതും അക്രമത്തിൽ ഉൾപ്പെടും. ഉദാഹരണമായി ബ്രിട്ടനിലെ സംസ്ഥാന പത്രങ്ങൾ വാസ്തുവത്തേയും അനന്തരഫലങ്ങളേയും ആലോചിക്കാതെ വ്യക്തികളെ വിമർശിച്ചുവന്നിരുന്ന ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ സംഭവങ്ങൾക്കു് സാധാരണമായി പണസഹായം ചെയ്തിരുന്നത്, വ്യക്തിവിദ്വേഷം, കൂലമ്പ്,

കനിക്ക് എന്നീ ദുഷ്ടികാരങ്ങൾ തിങ്ങിയ ചില ചെറുകാരായിരുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഇപ്പോൾ പുതിയ പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചുവരുന്ന അന്തോണി ടോളോപ്പിന്റെ നോവലുകളിൽ ഈ ഭരണയുഗ്ഗത്തിന്റെ വിപരണങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. ഇവയിലൊന്നിൽ “എല്ലാവരുടെയും ഉദ്യോഗം” എന്ന പേരുള്ള ഒരു മാസികയെപ്പറ്റി ടോളോപ്പ് പറയുന്നുണ്ട്. ഈ പേരിൽനിന്നുതന്നെ, ഒരു പത്രത്തിന്റെ നയം, മാസികയുടെ നയം അധിപകൃതനിയന്ത്രിയായതും ആവശ്യമില്ലാത്തതുമായ കാര്യങ്ങളിലെല്ലാം ചെന്നു കയ്യിടാനും കയ്കാഴ്ച നടത്തുവാനും അധികാരമുണ്ടെന്ന അഭിപ്രായം അന്തർലയിച്ചു കിടക്കുന്നുണ്ട്. ബ്രിട്ടനിലേയും അമേരിക്കയിലേയും പത്രങ്ങളിൽനിന്നു് ഇന്നും ഈ സ്വഭാവം തികച്ചു വിട്ടുപോയിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ സ്വന്തവും, വാണിജ്യപരവും, കക്ഷി സംബന്ധമായ ഗണനകൾവെച്ച് പല പ്രസിദ്ധ ലേഖകന്മാരും, തങ്ങൾ തികച്ചും ആത്മാർത്ഥതയോടെയാണ് എഴുതുന്നതെന്നു ബഹുജനങ്ങളെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തി വിടഗ്ദ്ധതയോടെ, പത്രങ്ങളിലൂടെ പ്രചാരം ചെയ്യുവാനുണ്ട്.

മദ്ധ്യപുരസ്കാരങ്ങളിലെ പത്രങ്ങൾക്കു് പല പരിണാമങ്ങളും വന്നിട്ടുണ്ട്. 1941 വരെ ഇറാനിൽ നിലവിൽ പത്രങ്ങളിനേലുണ്ടായിരുന്ന സ്റ്റേറ്റിന്റെ നിയന്ത്രണം കടുത്തതായിരുന്നു. ആ നിയന്ത്രണം എടുത്തുകളഞ്ഞപ്പോൾ, പല അഭിപ്രായഗതികളും പുറത്തു ചാടി, നിന്ദയിലും സ്തുതിയിലുമൊക്കെ ഈടുപെട്ടവർ തുടങ്ങി. ആഫ്ഘാനിസ്താനിലും സ്റ്റേറ്റിന്റെ നിയന്ത്രണമുണ്ട്. എങ്കിലും അല്ലാത്തതായി ജനങ്ങൾക്കു് ശരിയായ വിവരങ്ങൾ നൽകുന്നതിനുള്ള ആശയങ്ങൾ അവിടങ്ങളിൽ ഉഭിച്ചുവരുന്നുണ്ട്.

ഇന്ത്യൻ പത്രങ്ങൾ ബ്രിട്ടീഷ് പത്രങ്ങളെയോ മിക്കവാറും മാതൃകയാക്കിയിട്ടുള്ളതു്. ഇന്ത്യക്കാർ നടത്തിവരുന്ന പല പത്രങ്ങളും അതിന്റെ കെട്ടിലും, മട്ടിലും, മാതിരിയിലും ഇംഗ്ലണ്ടിലേയും അമേരിക്കയിലേയും മികച്ച പത്രങ്ങളോടൊപ്പം കിടപിടിക്കാവുന്നവയാണ്. കക്ഷിസംബന്ധവും, വ്യക്തിപരവുമായ മറ്റു പത്രങ്ങളുമുണ്ട്. അവ ഹസ്തപ്രകൃതകളായിരിക്കാം. എങ്കിലും വാർത്താചിത്രീകരണത്തിലും, പൊതു കാര്യ പ്രതിപാദനത്തിലും, അവയിൽ പലതും മുന്നിട്ടു നിൽക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അവയിലൊന്നുംതന്നെ സോവിയറ്റ് റഷ്യയിലെ ഏതൊരു പത്രവുമായും ഉപമിക്കാൻ വയ്യ. മദ്ധ്യപുരസ്കാര രാഷ്ട്രങ്ങളിലെ പത്രങ്ങളായിട്ടും ഇന്ത്യൻ പത്രങ്ങൾക്കു് യാതൊരു സാമ്യവുമില്ല. ഈ രണ്ടു പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നും വരുന്ന സന്ദർശകന്മാർ ഇന്ത്യയിൽ പത്രങ്ങൾക്കു അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം, സകല ഗവണ്മെന്റു സ്ഥാപനങ്ങളേയും ചീത്ത പറയുന്നതിന്നും, മാത്രമല്ല എല്ലാ തുറകളിലുമുള്ള ആളുകൾക്കെതിരായിട്ടു് ആക്ഷേപങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിന്നും നീചമായ ഭാഷയിൽ ദുഷിക്കുന്നതിന്നും കൂടിയുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം കണ്ട് അമ്പരന്നുപോയിട്ടുണ്ട്. ചില റഷ്യക്കാരും മറ്റു ചില വിദേശീയരും ഇന്ത്യയിൽ പത്രങ്ങൾക്കു് അനുവദിച്ച ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെയിടയിലുള്ള ഒരു ആലോചനക്കുറവുവെന്നെങ്കൂടി വിചാരിക്കുന്നുണ്ട്. കാരണം, എത്രതന്നെ യാതൊരു ശരി, ലോകത്തിലെ മറ്റേതൊരു രാജ്യത്തിലുമില്ലാത്തത്ര സ്വാതന്ത്ര്യം ഇന്ത്യൻ പത്രങ്ങൾക്കുണ്ട്. ഇന്ത്യയിൽ യാതൊരു സ്വാതന്ത്ര്യവുമില്ലെന്നു പറയുന്നത്, ആങ്ങൾക്കു വിശ്വാസിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾ

(പി. എസ്. നീലകണ്ഠ ശർമ,
ബോംബെ.)

I

ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾ-
മാത്രമേ ശേഷിച്ചുള്ളൂ,
വേഗത്തിൽ വിസ്തീർന്നുവെച്ച്
തീർക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.
മരണക്കൊടുംകോലം
കൊണ്ടുമാനാസിസ്സുകൾ
മരിക്കും മുൻപെത്തന്നെ
വിട്ടു കൈകളിൽ!
പാടില്ലാത്തതിനാലായ്
ഭാഷിണി ലേഖനംപോലും;
പാടില്ലാത്തവരുടെ
കൂടിനാം നീണ്ടിപ്പോകാൻ!

II

ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾ
മാത്രമേ ശേഷിച്ചുള്ളൂ
ഭൂതലത്തിൽ നിന്നി
ഒട്ടിനും മറയുവാൻ.
കരുണയ്ക്കിടമെങ്ങോ!
കൾമേൽ പ്രവർത്തിച്ച
കടക്കുകളിന്നും
സാക്ഷിയായ് നിന്നിടവേ?
ജ്വരം, വൈകല്യങ്ങളെ,
സ്ത്രീകളെ, മനുഷ്യത്വ-
ഭൂതിയെ സമുത്സാധം
മൊ, കഷ്ടം നശിപ്പിച്ചു,
കരുണയ്ക്കിടമെങ്ങോ,
കാളവർഗ്ഗത്തിന്നു
മരണക്ഷിപ്തനെ-
യോതട്ടേ സമാധാനം!
നരകം കൂടിത്തന്നെ
കാക്കിപ്പു തുളിപ്പിമാ-
നരസംഹാര കൃതാം,
ഹാസിനും മറയുവാൻ,
മന്നിലാ സമാധാന
ലക്ഷ്യത്തിൻ മുമ്പിതി
ചന്ദനച്ചാറെങ്ങെങ്ങും
സൗന്ദര്യം പുലർത്താൻ,
ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾ
മാത്രമേ ശേഷിച്ചുള്ളൂ,
കാര്യം കലരാതെ
വോകനാം പുരോഭാഗം!

സോവിയറ്റ് ആശയഗതിയിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ ഒരു പക്ഷെ, വ്യക്തികളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു് ഗണന നൽകാത്തതിൽ ഒരു രുചിക്കുറവു കാണുമാറിയെന്നു്. അവർക്കിടയിലുള്ള പത്രങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടുള്ള തൃക്കുമാണ് അവർക്കുള്ളതു്. ഒരു വ്യക്തമായ ആഭിമുഖ്യത്തോടുകൂടി, സ്വാതന്ത്ര്യ ചിന്തകൾക്കു് സ്ഥാനം നല്കിക്കൊടുത്ത ഒരു സ്റ്റേറ്റിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള പത്രമാണ്, സ്വാതന്ത്ര്യചിന്തയും, ആക്ഷേപങ്ങളും, അപവാദങ്ങളും, കക്ഷിമത്സരങ്ങളും, പരപരിശു മങ്ങളെ പരാജയപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള സൂത്രങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുവരുന്ന പത്രങ്ങളെക്കാൾ നല്ലതെന്ന വിശ്വാസം ഇന്നു പകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പാശ്ചാത്യ ജനകീയ രാഷ്ട്രങ്ങളിലെ സ്വാതന്ത്ര്യ പത്രങ്ങൾ കൂടുതൽ ഉത്തരവാദിയും യുക്തിയും നിറഞ്ഞ ഒരു നയം കൈക്കൊള്ളുന്നുണ്ടെന്നതിനുള്ള അടയാളങ്ങൾ കാണുമാറുന്നു. അതേ മാതിരിതന്നെ മറ്റു നാട്ടുകാരായ വായനക്കാർക്കു് മരവിച്ചതായി തോന്നിയിരുന്ന സോവിയറ്റ് പത്രങ്ങൾ ഇപ്പോൾ കൂടുതൽ വ്യക്തിപരവും സങ്കുചിതവുമായി മാറിവരുന്നുമുണ്ട്. ഈ രണ്ടു സമ്പ്രദായത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലുള്ള ഒരു രീതിയാണ് ആഭിമുഖ്യവും ആഭിമുഖ്യവുമായിട്ടുള്ളതു്.

ചിരിയും ചിന്തയും

പിറന്നാൾ സമ്മാനം.—സൗഭാമിനി തന്റെ തോഴിയായ, വകീലിന്റെ ഭർതൃയോടു ചോദിച്ചു, “അല്ല, നിങ്ങൾ ഭർത്താവിന്നു ഇക്കാര്യം പിറന്നാൾ സമ്മാനം നൽകാൻ തയ്യാറാകുന്നതെന്താണ്?”

“ഓ! അതോ” സുധ മറുപടി പറഞ്ഞു “ആ സിഗരറ്റുകൾ”

“എന്താവും അതിന്നു വില?”

“ഒന്നുമില്ല. കഴിഞ്ഞ കുറച്ചു മാസങ്ങളോളമായി, അങ്ങേയുടെ സിഗരറ്റു ടിന്നിൽനിന്നു ഞാൻ മോഷ്ടിച്ചു സമ്പാദിച്ചതാണത്. അദ്ദേഹം അതറിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഈ സമ്മാനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ തികച്ചും സംരക്ഷണമാണ്. പിന്നെ, സൗഭാ, യുദ്ധകാലമാണ്. മിതവ്രതം വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്”.

നിയുചനം.—നിങ്ങൾക്കു പണംകൊണ്ടു ആവശ്യമില്ലെന്നു തികച്ചും തെളിയിക്കാൻ സാധിച്ചാൽ പിന്നെ നിങ്ങൾക്കു പണം കടം വാങ്ങാവുന്ന ഒരു സ്ഥാപനമാണ് ബാങ്ക്.

ഹാന്നിബാൾ, സീസർ, നെപ്പോളിയൻ ഇന്നു മുന്നപേരും സ്വർഗ്ഗത്തിലിരുന്നു ഈ യുദ്ധത്തെ നോക്കി രസിക്കുകയായിരുന്നു. ഹാന്നിബാൾ പറഞ്ഞു:

“എനിക്കു ആ ടാങ്കുകളുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ റോം ഇപ്പോഴെവിടെയായിരുന്നു?”

സീസർ തട്ടിമുട്ടിച്ചു: “എനിക്കു ആ അമേരിക്കൻ സൂപ്പർബോട്ടസ് വിമാനങ്ങളുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലോ?”

നെപ്പോളിയൻ സ്വപ്നസമയം ചിന്താമഗ്നനായി കാണപ്പെട്ടു. എന്നിട്ടു ഒരു നെടുവീപ്പുവിട്ടുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: “എന്റെ ഭാരതന്ത്രം ഗോബൽസ് ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ! ഞാൻ യുദ്ധത്തിൽ പരാജിതനായെന്നതു് ലോകം അറിയുകയേ ഇല്ലായിരുന്നു.”

വറീതു്, തങ്ങളുടെ ഏഴുവയസ്സായ കുഞ്ഞു ഇടയ്ക്കുകൊണ്ടു എഴുന്നള്ളുന്ന കണ്ടപ്പോൾ ആ കത്തോലിക് മമ്പതികൾക്കു വല്ലാത്ത ആത്മശുദ്ധിയായി.

“എന്താ മോനേ, നെയ്യ് വലയ്ക്കുകൊണ്ടെഴുന്നള്ളുന്നത്?” സാരാമ്മ കുട്ടിയുടെ കവിളിൽ നെളിക്കൊണ്ടു ചോദിച്ചു.

“അതോ” വറീതു പറഞ്ഞു: “ദൈവം അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നില്ല.”

“അതു് നെയ്യ് എങ്ങനെ അറിഞ്ഞു” പരിഭ്രമത്തോടെ പാപ്പിയച്ചൻ ചോദിച്ചു.

“അപ്പോ,” വറീതു വിശദീകരിക്കാൻ തുടങ്ങി. ദൈവത്തിന്നു ഇടതേക്കയ് കൊണ്ടു എഴുന്നള്ളുന്നിപ്പത്തിയുള്ളു. കാരണം ഈശ്വരന്റെ വലത്തെ കയ്യിൽ ഏകാന്തതയുണ്ടു്.”

അവരൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. മതവിരോധത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടണമല്ലോ!

സാധുക്കളുടെ സ്വന്തം സന്താനങ്ങൾ മാത്രമാണ്.

അവരുടെ ആപ്തവാക്യങ്ങൾ.—“ആത്മം കാണിക്കുകയും ചെയ്യുണ്ടാകുകയും ചെയ്യുന്നത്.”

“ഒരു സോവിയറ്റ് ആഫീസർ അച്ഛക്കും, ആരുമേന്മയോ, ചുറ്റുമുള്ള ഇവ തികഞ്ഞു ഒരാളായിരിക്കണം.”

“ആരുടെയും ഉപദേശം നിരസിക്കരുതു്. അന്തരസരിച്ചു നടക്കണമോ, വേണ്ടയോ എന്നു ആലോചിക്കേണ്ടതു നിങ്ങളാണ്.”

“ഒരാഫീസർക്കു ആയാളുടെ മാന്യത പരിപാവനമാണ്. നിങ്ങൾ ഒരാഫീസറാണെന്നു എപ്പോഴും കാണിക്കുക.”

യൂറോപ്പിന്റെ പുറത്തുള്ള ഒരു കുരുവാണ് ജർമ്മനി. അതു മാറുന്നതിനുള്ള മരുന്ന് ഒട്ടുമ്പോൾ തന്നെ ആ കുരുവിൽനിന്നു വ്യാപിക്കുന്ന വിഷകൃമികളെ നശിപ്പിക്കാനും എന്തെങ്കിലും ചെയ്യു

ണം. ആ കുരു ഞെക്കി ചലം തുറിച്ചിട്ടു കൊണ്ടു മാത്രം രോഗം മാറുകയും വേദന ശമിക്കുകയും ചെയ്യും.

മരച്ചുരട്ടി മൂന്നു തരത്തിൽ പെട്ടവരാണ്. കായ്ക്കങ്ങൾ നിവൃത്തിക്കുന്ന കുറച്ചു വേർ, അതു സംഭവിക്കുന്നതു കാണുന്ന കുറച്ചുവേർ, എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്നറിയാത്ത ഭൂരിപക്ഷം.

60 വയസ്സുള്ള ജർമ്മൻകാർക്കു “ജനകീയ സേനയിൽ” ചേരണമെന്നു ഹിറ്റ്ലർ ശ.സനം പുറപ്പെടുവിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 60 വയസ്സായ വർഷം ഇപ്പോഴുള്ള വകുപ്പു സ്വയം തിരഞ്ഞെടുക്കും. ഒരു കിഴവൻ ഹൂറുരുടെ ഫെഡ്കാട്ടിൽ പണിയെടുക്കുമെന്നു സമ്മതിച്ചു.

ഒരാഫീസർ ക്രൂദ്ധനായി ചോദിച്ചു: “നിങ്ങൾക്കു ഭ്രാന്തുണ്ടോ?” ആയാൾ പറഞ്ഞു, “ഉവ്വു; അത്യാവശ്യമായ സുട്ടിഫിക്കററല്ലേ അതു്?”

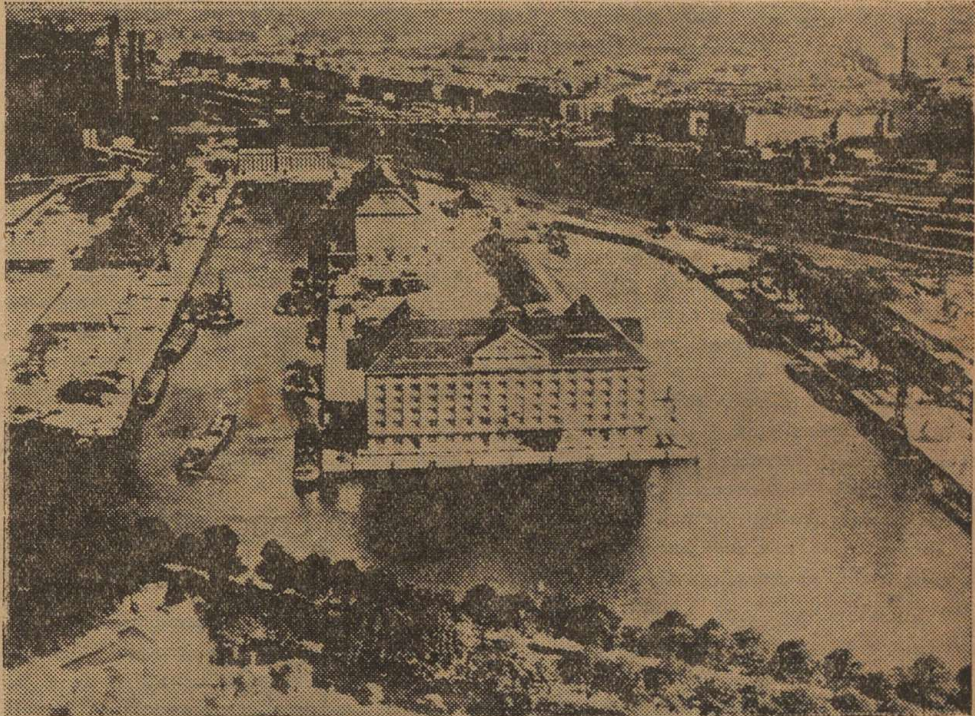
“മത്സ്യങ്ങളെങ്ങനെയാണ് വെള്ളത്തിൽ ഉളുപ്പിച്ചു ജീവിക്കുന്നതു്?” ഒരാൾ ചോദിച്ചു.

“അങ്ങനെ അവ ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾക്കു ഏങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കി? നിങ്ങൾ ഒരു മത്സ്യമല്ലല്ലോ!” മറേറയാൾ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

“എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടുന്നു തനിശ്ശെങ്ങനെ അറിയാം?” ആദ്യത്തെ ആൾ വീണ്ടും ചോദിച്ചു. “താൻ ഞാനല്ലല്ലോ!”

നിങ്ങളെപ്പറ്റി ആളുകൾ എന്തു വിചാരിക്കുന്നുവെന്നു കരുതി വിചിക്ഷിക്കേണ്ട. അവർ നിങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നില്ല. അവരെപ്പറ്റി നിങ്ങളെന്താണ് പറയുന്നതെന്നു ആലോചിക്കുകയായിരിക്കും അവർ.

100 കൊല്ലം മുമ്പു എഡ്വാർഡ് അല്ലൻ പോ “ടാമർലേൻ” എന്ന ഒരു കാവ്യം എഴുതി. ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണശാലക്കാരനും അതു അംഗീകരിച്ചില്ല. തന്നിമിത്തം പോ തന്നെ 500 പ്രതികൾ അച്ചടിപ്പിച്ചു. 10 എണ്ണം വിറ്റു. ബാക്കി പ്രതികൾ എവിടെ? ആർക്കു മറിഞ്ഞു കൂടാ. നിങ്ങൾക്കു ഒരു പ്രതി കിട്ടിയാൽ, അതു വിറ്റാൽ ഒരു മാളിക വാങ്ങാനുള്ള പണം കിട്ടും. ഈയിടെയായി 11 പ്രതികൾ കണ്ടുകിട്ടി ഭാരോന്നം. 5,000 പവൻ വിലക്കാണ് വിറ്റതു. ഇന്നു ലക്ഷപ്രഭുക്കൾ ആ പുസ്തകം അന്വേഷിച്ചു നടക്കുന്നു—ഗ്രന്ഥകാരൻ ആരുമില്ലാത്തതു് സ്വന്തം അച്ചടിപ്പിച്ച ആ ഗ്രന്ഥം.

ബർലിൻ നഗരം—ആകാശത്തിൽനിന്നുള്ള വീക്ഷണം

ബർലിനിലേക്കു—ചുരുപ്പസേനയുടെ സ്റ്റാലിൻ ടാങ്ക്

ഒരു ട്രാജിക്കാൻ തന്റെ സഖാക്കളോടു ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു :—

ഭാവിയിലേയ്ക്ക്

ഒന്നു കണ്ണോടിയ്ക്കുക!

(കെ. സി. കെ. പണിക്കർ)

ആവശ്യമാണല്ലോ കണ്ണുപിടത്തത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. സയൻസിന്റെ ആവിഷ്കാരത്തിനുശേഷം ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള പരിവർത്തനങ്ങൾ അതുതന്നെയാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഇവ ലോകത്തെ ആകപ്പാടെ ഒന്നു കീഴ്മേൽ തക്കിടം മറിച്ചു. മറ്റൊരുവിധത്തിൽ, ശാസ്ത്രത്തിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി ലോകം ലോകത്തെ അന്നേ നോക്കിക്കാണുന്നതിനും മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും പറ്റിച്ചു. ഭയാനകങ്ങളായിത്തീർന്നിരുന്ന പല പ്രപഞ്ചരഹസ്യങ്ങളും പ്രകൃതി നിയമങ്ങളും നമുക്കു തികച്ചും നിസ്സാരങ്ങളായിത്തീർന്നി. പണ്ടു മനുഷ്യജനത സ്വപ്നവും കൂടിക്കാണാത്ത പുതിയ രീതികൾ സമുത്ഭവിച്ചു; അസ്ഥവിശ്വാസങ്ങളുടെ അടിപുഴങ്ങി; സ്ഥല കാലസീമകളെ മനുഷ്യൻ അതിലാലിക്കാൻ തുടങ്ങി; ഇങ്ങനെ സമുദായം കടിഞ്ഞാണിപ്പാതെ സയൻസിന്റെ മേൽ സവാരി ചെയ്തു മുന്നോട്ടേയ്ക്കു ആഞ്ഞു കുതിച്ചു.

എന്നാൽ ഇത്ര ഒരു വശം മാത്രമാണ്; മറുപുറം ഇത്രത്തോളം അഴുകുകയെന്നതും ആവേശകരവുമല്ല. സയൻസ് മനുഷ്യനു ഒരനുഗ്രഹം തന്നെയാണ്; അതിൽ ആശങ്കയുടേ വകാശമില്ല. പക്ഷെ അതിന്റെ ഉപയോഗത്തിൽ വളരെ വകുത്തങ്ങൾ മനുഷ്യന്മാർ കാണിച്ചു. പ്രതികാരോപയോഗം ശാസ്ത്രം ഭയങ്കരരൂപം കൈക്കൊണ്ടു മനുഷ്യന്റെ നേക്കു തിരിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു. പാവപ്പെട്ട മനുഷ്യർ! ആഭിചാരം കൊണ്ടു പിശാചിനെ വിളിച്ചുവരുത്തി, അതിനെക്കണ്ടു ഭയന്നു കിടക്കിയിട്ടെങ്കിലും മന്ത്രവാദിയെപ്പോലെ അമ്പരന്നു, അന്ധാഭിപ്രായം കലർന്നു പരക്കും പാഞ്ഞു. പക്ഷെ ഫലമെന്തു്? ചെയ്ത വിഡ്ഢിത്തത്തിന്നു പ്രായച്ഛിത്തം അതിന്റെ അനന്തരഫലം അന്ധ ഭവിക്കുകയല്ലാതായിരുന്നു. രക്തച്ചൊരിച്ചലുകളും കൂട്ടക്കൊലകളും, മത്സരവും മനുഷ്യകീടയിൽ മുളച്ചു പൊന്തി. സുഖസൗക്യങ്ങളുടെ സ്വർഗ്ഗീയ നദിയിൽ ഉല്ലസിച്ച് വിനോദിക്കണമെന്നു വിചാരിച്ച മനുഷ്യൻ, ചെന്നു ചാടിയതു ചോരപ്പുഴയിലാണ്! എന്തൊരു വൈപരീത്യം!

അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ദശാസന്ധിയെയാണു മർത്ത്യലോകം ഇന്നു തരണം ചെയ്യുന്നതു്. ഭയങ്കരവും കരുവാളിപ്പിക്കുന്നതുമായ വിഷജ്വാലകൾ വിതറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ! ഈ സ്ഥിതിയിൽനിന്നും തികച്ചും രക്ഷപ്പെടണമെങ്കിൽ, മേലിൽ ഈ 'രക്തകുരുതി' ആവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ളതെങ്കിൽ, നാം സർവ്വശ്രദ്ധയും ഇരുന്നു ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ മുൻപിലുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ വമ്പിച്ച തോതിലുള്ളവയാണ്. തന്മൂലം അവയുള്ള പരിഹാരങ്ങളും, ചില കൂട്ടായപ്പൻ വിദ്യകളോ, മുറിവെടുത്തോ ആകാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

കാരോ വ്യക്തിയും ഇതിൽ വമ്പിച്ച ഉത്തരവാദിത്വവും കടമയുമുണ്ട്. "ഞാനൊന്നു മറിഞ്ഞില്ല നാരായണം!" എന്ന ഒരു മനോഭാവത്തോടെ ഒരാൾക്കും അകന്നൊഴിഞ്ഞു നില്ക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഏതൊരാളും തന്നെ സമുദായത്തിലുൾപ്പെട്ട ഒരു ഘടകമാണ്. സമുദായം എന്നതു അമേയവും അനിവൃച്ഛനീയവുമായ ഒരു പരബ്രഹ്മമല്ല. അതു പല വ്യക്തികളേയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥയും സംഘടനയുമാണ്. വ്യക്തികൾക്കു പല അഭിപ്രായങ്ങളും ഉദ്ദേശങ്ങളും താല്പര്യങ്ങളുമുണ്ട്. തന്നിമിത്തം സമുദായത്തിൽ സാമൂഹികമായി ഐക്യരൂപം ദർശിച്ചു വെന്നു വരില്ല. ഇതേവരെയുള്ള വിഷമതകൾക്കും, മനുഷ്യൻ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന ദുരദൃഷ്ടതകൾക്കും, നഷ്ടകഷ്ടതകൾക്കും കാരണം സാമുദായികമായ ഈ അനൈകരൂപമാണ്. അതില്ലാ

താക്കുക; എന്നാൽ നാളെത്തെ നമ്മൾ ഇന്നത്തേതിൽനിന്നും വളരെ വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടവരായിക്കും. ഇന്നു സമുദായത്തിൽ ഒരു പൊട്ടിത്തെറി സ്ഫുലിംഗമായിട്ടുണ്ട്; ഏതൊന്നിന്റെയും വേരുകളിലൂടെയും, ആരുടേയും ഹൃദയത്തെ വിറക്കൊളിപ്പിച്ചും ചെയ്യുന്ന ഒരു പൊട്ടിത്തെറിയ്ക്കൽ! അതു നിശ്ചിതമാകാൻ തുടങ്ങുന്നു. മനുഷ്യ സമുദായത്തിന്റെ പരമ ശത്രുക്കൾ മരിച്ചു മണ്ണടിയാൻ പോകുന്നു. ശരീരത്തെ, അതു കൊണ്ടുമാത്രമായില്ല ഭാവിയിലും ഈ ചരിത്രം ആവർത്തിക്കപ്പെടാതിരിക്കാൻ സൂക്ഷിക്കണം. ഇന്നത്തെ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്തുവരുന്ന നമ്മൾക്കു നാളേയും ഇതേപോലെ ഇതിലും ഭയങ്കരമായ ഒരു യുദ്ധമില്ലാതാകണം. അതിനുള്ള മൗലികവും പ്രാഥമികവുമായ അവകാശവും ആവശ്യവും പോരാളിമാരായ നമ്മുടെതത്രേ. മി. ചപ്പിൽ ബ്രിട്ടനിലെ യുദ്ധ നേതാവാണ്; മാർക്സൽ സ്റ്റാലിനാണ് ചുവപ്പുസേനയുടെ ഗതികളെ നയിക്കുകയും നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. അമേരിക്കൻ യുദ്ധ പരിശ്രമങ്ങൾ മുഴുവനും റൂസ് വെൽട്ടിന്റെ വരുതിയിലാണ് നടന്നുവരുന്നത്. എന്നാൽ, അവർ തന്നെയാണ് ലോകസുരക്ഷയെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാൻ മുന്നിട്ടിറങ്ങിയ ആ മഹനീയ നേതാക്കളാരും. യാർട്ടാ സമ്മേളനത്തിൽ, അവർ ആലോചിച്ചു തീരുമാനങ്ങൾ ചെയ്തു. സാൻഫ്രാൻസിസ്കോയിൽ വെച്ചു, ഏകു രാഷ്ട്രങ്ങൾ അവയ്ക്കു പ്രായോഗികമായ പരിപാടികൾ നിർദ്ദേശിക്കാൻ പോവുകയാണ്. അതേപോലെ കാരോ പെന്താഗോൺയും, യോദ്ധാവിന്റേയും ഹൃദയത്തിലും, ഒരു "യാർട്ടാ സമ്മേളനവും" "സാൻഫ്രാൻസിസ്കോ സമ്മേളനവും" നടക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

ശുശ്രൂഷ

(കെ. പി. മേനോൻ.)

കാലചക്രത്തിനുവേണ്ടി ലോകനാശം. പാഷാടലത്തുതീർന്നുവിയായ് പോക്കുന്നതിൽനിന്നു തടവില്ലാക്കുടക നീലമം 'ഭീതബാധ' - 'യുദ്ധകനീൽ' വന്നതിൻ ഭാവഭേദം പ്രേമപ്രകൃതിയുമില്ലാത്തപ്പോൾ നാമാവശിഷ്ടമായ് തീർന്നു കഷ്ടം! നാഗരീകതാ മഹിമയെല്ലാം നാരകംതന്നിൽ ഗമിച്ചിതയ്യോ! കണ്ടുകൊൾകീരാജപാതയെല്ലാം കണ്ടുകൊണ്ടു നിറഞ്ഞുകാണുവു. ഭാവനാതീതമീയനുപുരം-ഭാവഭേദത്തിൽപരിച്ചുപോയി. രാജ്യനിവാസികൾ മിക്കവേരും-സ്വർഗ്ഗാരോധംകൊണ്ടുവെച്ചുപോയി. പാവങ്ങൾമാത്രമുണ്ടിങ്ങുപോകാൻ-പാടില്ലാത്തതിനെ പാർത്തിടുന്നു. പേടിച്ചുപോകമെത്രെല്ലാം-പ്രേതത്തെക്കണ്ടും ഭയങ്കരന്മാർ. പട്ടിണികാർന്നുപാടുകളെമെന്തി-ലൊട്ടുമറിചിയില്ലല്ലോ! ധൂക്കുരായ് മുന്തിയു ജാപ്പനേ-രുകുരായ് വന്നു ഭരിക്കുമ്പോൾ. "സൂയൻപുത്രരാരാലില- " രേവം "സ്വതന്ത്രമായ്" തീർക്കുമ്പോൾ. മറ്റു മറ്റു, ശ്മശാനം കണക്കായി-നാടുകൾ, വീടുകൾ, വീഥിയെല്ലാം.

സ്വപ്നലോകത്തിൽ

(ജി. പി. ശങ്കരമംഗലം)

[കാകളി]

യുദ്ധം കഴിഞ്ഞു, സമാധാന ഭേദി തൻ-സുത്തകോലാഹല മെങ്ങു മുക്തമായ്, ആതങ്കനാടങ്ങളൊന്നിലു കേൾക്കുവാൻ ആനന്ദ ഗാനം മുഴങ്ങുന്നിതെങ്ങുമേ:

ഇന്നലെ നാം കണ്ട കന്നുകുഴികളും, ഇന്നിലു സമുദായ സമനിലയുമാ! ഘർഷ്ണിർച്ചോലയിൽ മുക്കി ജഗത്തിന്നും-ശമപ്പിച്ചുകൊടുത്തുപോയ സോദരർ, ഇപ്പതുലോകമെന്തെന്നു ജീവിത-രക്തത്തെ യുഗിതൊടുത്തൊരൊൻ സോദരർ, പട്ടു പുറമെത്ത പരന്നേകിയെന്നുമേ-പട്ടിണിക്കാട്ടിൽ പട്ടത്തൊരാ സോദരർ, അതുതൊഴുതു പവിത്ര ചരിത്രം-മല്ലരമാ ദർബ്ബലരാം സോദരർ,

അത്തൊഴുതുപിടികൾ: ലോകത്തിനുള്ള-സിദ്ധികൾപോലെ വിളങ്ങുന്നിതെങ്ങുമേ:

ഇന്നുവരേതു, ഭരണസ്ഥലങ്ങളിൽ വെന്നിക്കൊടികൾ വഹിക്കുന്ന നായകർ

എങ്ങും വിഭജനവിശുദ്ധതയെപ്പറ്റിനാൽ മംഗളദർശനം സാധാരണം.

പാമരന്മാരില്ല പാരിലെങ്ങും, പണ്-കോമരം തുളക്കുന്ന നിഷ്ഠൂരക്രൂരവും,

ഇല്ലിങ്ങുപരമ്പരയിൽ കടിച്ചു തൻ-പള്ളുവീപ്പിക്കുന്ന കള്ളുപരിഷ്കർ,

എങ്ങോളവും ഭയയെന്നിയേ സാധുവെ-ക്കൊള്ള കൊണ്ടിട്ടന്നു ഭള്ളുപ്രമാണികൾ,

പാവങ്ങൾ തൻ പ്രാണവാരം ഭജിക്കുന്ന-പാഷണ്ഡ നാഗങ്ങൾ മുക്തിപ്രദം ശ്രണികൾ,

എല്ലാം കൊഴിഞ്ഞു കരിയിലപോൽ; പാരിലൊക്കെ മൊഴിഞ്ഞു, ധനപ്രഭാവതാപം.

മാനത്തെ വിറു വയർ പിഴപ്പോരില്ല, മാനത്തു നോക്കി നടക്കും ജനങ്ങളും,

ചോരണം, മാറണം, തൊട്ടതൊന്നിനുമേ-കാരണമില്ലാ ധരിത്രിയിലെങ്ങുമേ;

പാടവമേറുന്ന വിജ്ഞാന ഭീഷ്മിയാൽ പാടേമറഞ്ഞു ദുരാചാരമാമിരൾ;

സത്യം, സമത്വം, സമോദാരതാപം, തൊട്ടോ-രത്താമർദ്ദങ്ങളെല്ലാം പരക്കുയാൽ,

നിരപ്പും കേൾക്കുന്നു, സ്വാതന്ത്ര്യ ഭേദിതൻ-മുതൽസംഗീത മധുരമുദാസരം,

പാടുന്നവെങ്കിലിളെപ്പുരങ്ങൾ—"ഭാരതം-രാമസ്വതന്ത്രമായ്, ഭാഗ്യധാരാബ്ധിയായ്"

എന്തൊരാണെന്നും, മനുഷ്യർക്കു തമ്മിലൊ-രന്മാരില്ലാ സമസ്ഥിതിക്കാരവർ"

എന്തൊരാണെന്നും, ജഗത്തിന്നു, മാത്രകൊ-ണ്ടുതരമിത്തരം; എന്തൊരത്ഭുതഭൂതം!

ഇപ്പതുലോകമേതുകൂട്ടു സിദ്ധിതൻ-ചക്രവർത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ ജാതമായ്

അതുതൊഴുതു ഞാൻ; കണ്മുറന്നു; ദിവ്യ-സുപ്രഭാതത്തിന്റെ ചെങ്കുതിർ ദൃശ്യമായ്:

ആശിഷ് ചിത്തമേ, അട്ടിപ്പു ലോകമി-ന്നാസന്നമെന്നും പരിഭ്രമിക്കായ് നീ!

- ശ്രീ-

ലേഖകന്മാർക്ക്

യുദ്ധസംഘികയിലേയ്ക്കു പ്രസിദ്ധീകരണം മറ്റും എഴുതി അയക്കുന്ന ലേഖനങ്ങളും പട്ടുങ്ങളും മറ്റും മുതിയായി മക്കിയിൽ എഴുതി അയക്കേണ്ടതാണ്. അല്ലാത്തപക്ഷം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിന്നു താമസവും ചിലപ്പോൾ അസാധ്യവുമായി വരുന്നതാണ്. ഈ സംഗതിയിലേക്കു ലേഖകന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയെ പ്രത്യേകം കാണിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

(പത്രാധിപർ)

തുലികയും വാളിനോടൊപ്പം സ്ഥാനമുണ്ടെന്നു പോകത്തെ പഠിപ്പിച്ചു

മിക്കെയിൽ ഷോളോക്കോവ്

(ഡോക്ടർ. കെ. സി. പത്മാവതി)

സോവിയറ്റ് യൂനിയനിലെ ഏറ്റവും ഇളയ തലമുറയിൽപ്പെട്ട ഒരു സാഹിത്യകാരനാണ് ഷോളോക്കോവ്. അദ്ദേഹത്തിനു ഇപ്പോൾ 40 വയസ്സുമാത്രമേ പ്രായമുള്ളൂ. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാഹിത്യസൗരഭ്യം, തജ്ജനമായ പ്രസിദ്ധിയും സോവിയറ്റ് നാട്ടിലും, മറ്റു നാടുകളിലും സർവ്വതൃപ്യാപരിചയപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഷോളോക്കോവ് ഒരു കൊസ്റ്റാക്കുകാരനാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെല്ലാം തന്നെ കൊസ്റ്റാക്ക് ജനങ്ങളുടെ ജീവിതചിത്രീകരണമാണ് സാമ്യസാധാരണമായി കാണുന്നത്. കൊസ്റ്റാക്കുകൾ സ്വതന്ത്ര പ്രയത്നശീലരാണ്. അവരിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായി കുറച്ചുപേർ മാത്രമേയുള്ളൂ. തന്മൂലം, മിക്കെയിൽ ഷോളോക്കോവ് തന്റെ കഥാപാത്രങ്ങളായി കൃഷിക്കാരും മറ്റു പ്രവൃത്തിക്കാരായും കൊസ്റ്റാക്കുകളെയാണ് എടുത്തിരിക്കുന്നത്.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകൃതമായത് 1923 ലാണ്; അന്നു ഷോളോക്കോവിനു 18 വയസ്സു മാത്രമേ പ്രായമായിരുന്നുള്ളൂ. എങ്കിലും ഈ യുവസാഹിത്യകാരന്റെ പ്രസിദ്ധി അതിന്നുശേഷം വളർന്നു. “അനാഗതശ്ശ മശുവായ കഥാകൃത്ത്” എന്ന് അക്കാലത്തു, ഷോളോക്കോവിനെ ചില സമുദയന്മാർ വിളിച്ചുവന്നിരുന്നു. “ഡോൺ നിഗ്ബോലായി ഒഴുകുന്നു” എന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വപ്രശസ്തമായ നോവൽ. ഈ പുസ്തകമെഴുതുന്നതിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം 15 വർഷം വിനിയോഗിച്ചു. കൊസ്റ്റാക്കുകളുടെ പുരാതന ചരിത്രവും, ജീവിതകൃമവും, സ്വഭാവ വിശേഷങ്ങളും ഒരു വായനക്കാരന് ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നു കിട്ടുന്നതാണ്. റഷ്യയിലെ ജന്മികളുടെ മണ്ണിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി തെക്കുഭാഗത്തുള്ള മലപ്രദേശങ്ങളിലേക്കു കുടിയേറിപ്പാർത്ത ഒരു വംശക്കാരാണ് കൊസ്റ്റാക്കുകൾ. സാറിസ്റ്റു ഗവണ്മെന്റിനു ഇക്കൂട്ടരെ വളരെ ഭയമായിരുന്നു. അവർക്കു പ്രത്യേക പദവികളും സ്ഥാനങ്ങളും നൽകി വശീകരിക്കുന്നതിനായി അന്നു ഗവണ്മെന്റ് പരിശ്രമിച്ചു. ഭാരതം കൊസ്റ്റാക്കും നല്ല ഒരു ഭടനും കുതിരപ്പടയാളിയുമാണ്. എന്നാൽ 1917ൽ കോസ്റ്റാക്കുകൾ ഭരണാധിപന്മാരുടെ പ്രലോഭനങ്ങൾക്കു വഴങ്ങാതെ ഒരു പുതിയ റഷ്യയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള പോരിൽ പങ്കെടുത്തു പടവെട്ടി. ഈ സംഭവങ്ങളെല്ലാം “ഡോൺ നിഗ്ബോലായി ഒഴുകുന്നു” എന്ന നോവലിൽനിന്നു തപ്പിയെടുക്കാം.

ഷോളോക്കോവിന്റെ രീതിയും ശൈലിയും ലിയോ ടോൾസ്റ്റോയുടെ “കോസ്റ്റാക്കുകൾ,” “യുദ്ധവും സമാധാനവും” എന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളെ അനുകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒന്നാണ്. എന്നാൽ അതേ സമയത്തു അവ വെറും അനുകരണങ്ങളല്ലതാ

രും. സ്വന്തമായ ഒരു പ്രതിഭാശാലിത്വവും ധിക്കാര്യം ഷോളോക്കോവിന്റെ ഏതു ഗ്രന്ഥത്തിലും സ്പർശിക്കുന്നു. ഷോളോക്കോവിന്റെ നോവലിലെ കഥാനായകൻ രാജ്യത്തെ നവീന മാറ്റത്തെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരാളാണ്. സ്വന്തരാജ്യത്തിന്റെ സമരത്തിൽ പങ്കെടുക്കാതെ അകന്നൊഴിഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന ശക്തികളും, വ്യക്തികളും എങ്ങിനെയാണ്, അവരറിയാതെയും, അറിഞ്ഞും, ശത്രുവിന്റെ കയ്യിലുള്ള ആയുധങ്ങളായി പരിണമിക്കുന്നതെന്നു തന്മയത്വത്തോടെ അദ്ദേഹം ഈ നോവലിൽ ചിത്രീകരിച്ചുകാണിക്കുന്നു. “ഡോൺ ശാന്തമായി ഒഴുകുന്നു” എന്ന നോവലിലെ നായകനും ഇതുതന്നെയാണ് സംഭവിക്കുന്നത്. ഒരു ഡോൺ കൊസ്റ്റാക്കായ ഗ്രിഗോറിമെലെഗോവ്, തന്റെ പഴഞ്ചൻ അഭിപ്രായങ്ങളാലും പക്ഷപാതങ്ങളാലും, സ്വന്തരാജ്യത്തിന്റെ നന്മക്കുവേണ്ടിയുള്ള സമരത്തിൽ യാതൊരു സ്ഥാനവും കാണാതെ വിടുകയും ചെയ്തു. സ്വന്തജനങ്ങളാൽ ബഹിഷ്കൃതനായി, സ്വന്തമണ്ണിനാൽ പരിച്ചെറിയാപ്പെട്ട ആയാൾ ദുരന്തമായി കലാശിക്കുന്നു. ഷോളോക്കോവിന്റെ പിന്നെത്തെ നോവൽ “ഇളക്കിമറിച്ച മണ്ണു” എന്നതാണ്. കോസ്റ്റാക്ക് ഗ്രാമങ്ങളിൽ കൂട്ടുകൂടി വ്യവസ്ഥയെപ്പറ്റുകയും സോവിയറ്റ് നാട്ടിൽ സോഷ്യലിസം പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയാണ് ഈ നോവലിന്റെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം.

മാസിസ്റ്റു ഒഴുകുവാൻ സോവിയറ്റ് നാടിനെ ആക്രമിച്ചപ്പോൾ, ആ നീചകൃത്യം, ഈ ഗ്രന്ഥകാരനിലും വലിയ പരിവർത്തനം ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. “വിഭേദത്തിന്റെ ശാസ്ത്രം” എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെറുഗ്രന്ഥം ഈ വികാരങ്ങളുടെ രേഖപ്പെടുത്തലാണ്. “അവർ അവരുടെ രാജ്യത്തിനുവേണ്ടി പൊരുതി” എന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം അദ്ദേഹമിപ്പോൾ എഴുതിവെക്കുകയാണ്. അതിന്റെ ചില അദ്ധ്യായങ്ങൾ മാത്രമേ എഴുതിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. 1942ൽ ചുവപ്പുസേന ചെയ്യുന്ന പ്രതിരോധ സമരങ്ങളാണ് ഇവയിലെ വിഷയങ്ങൾ. സോവിയറ്റ് ഭടന്റെ സമരവൈദഗ്ദ്ധ്യം, വിജയത്തിലുള്ള വിശ്വാസം, ഏതാവത്തും സഹിക്കുന്നതിനുള്ള നെഞ്ചുഷ്, ത്യാഗബുദ്ധി ഇവയെല്ലാം തന്നെ ഇതിൽ ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ചുവപ്പുസേന വിജയങ്ങളിലൂടെ മുന്നോട്ടു പോവുന്നു. ബർലിനിൽ വിജയപതാക പാറിപ്പറക്കുന്നതിനു ഇനി അധികം കാലവിളംബമില്ല. റഷ്യൻ സാഹിത്യകാരനായ മിക്കെയിൽ ഷോളോക്കോവിനും, ആ വിജയത്തെ സാധിപ്പിച്ച യോദ്ധാക്കന്മാരുടെ ഇടയിൽ മാന്യവും ഗണനീയവുമായ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ടാവുമെന്നത് സംശയമറി സംഗതിയാണ്.

ജന്മസാഹചര്യം

(കെ. പി. നായർ, ഏഡൂർ.)

(ഇരുവരും)

എന്റെ ബഹുമാന്യ ഭാര്യ ഭരണപാലി-
ട്ടെന്റെ ബഹു ഭാഗ്യ ഭാര്യയെന്നു ഗതമായി.
കുട്ടികളുമൊത്തു പലവർഷം കളിയാടി
കൊട്ട-പിടി-വാദ്യ-അടർ-തൊട്ടിവകഴിഞ്ഞു.

മല്ലിയൊട്ടു മുല്ലസാ-മല്ലലൊഴിവോടേ-
കല്പകളി ചാടി യടിയിട്ടു-പിരിവായി
ഇന്ദു കല വന്നു പിറമാറി യൊളി തുകി-
ടന്ന മഃ:വൃത്ത കൊതി പൂണ്ടു വിറയുകി.

ചന്ദ്രികയിലെന്റെ നിഴലാണ് പിടികൂടാ
നെയ്യ പണിചെയ്യ ഫലമിന്നു മത്തുതന്നെ,
മാത്ര പിതൃ, ബന്ധുജന ലാഭന വഴിയ്ക്കും-
ക്കണ്ണു രതനായി, ഭവനായി വഴിപോലെ.

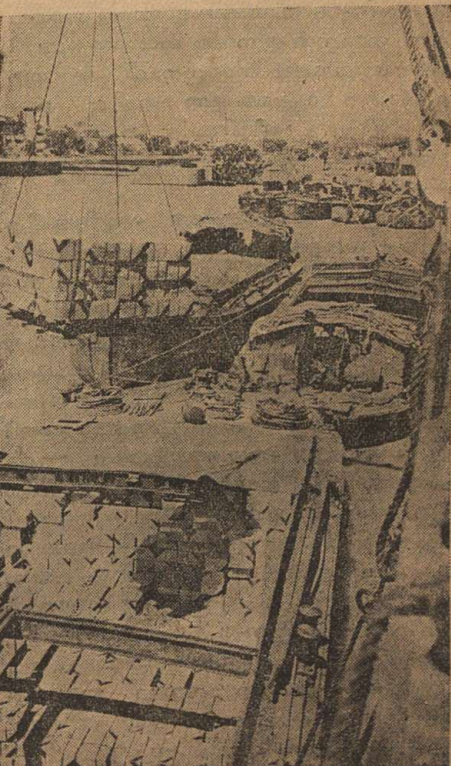
ഇന്നു മമ ഭാഗ്യ നിഴലാട്ടമതുമായി.
വന്നു മമ ജന്മകൃത, മിന്നു ശുഭമായി-
ഒത്തു പല രൊത്തു സുഖ മത്തലൊഴിവായി
ഒട്ടത്തുമാറിവഴ്ത്തു ചത്തുമാറിയായി!

ജന്മനിയിലെത്തി ബഹു സഖ്യജനസൈന്യം-
മർമ്മകരമായ പല ബോധുകൾ പൊഴിച്ചു
കെട്ടിടവുമൊത്ത ഹൃദിതൊട്ടു ബഹുലക്ഷം-
ഒക്കുജനവഴ്ത്തമതിനകരിയായി.

ജന്മനുടെ ഒക്കുജനമിന്നു ബഹു: ധൈര്യൻ
കർമ്മരതനായി... പൊരുതന്നു... നരരായി
ഇന്നു മമ: ധീരതയു മൊത്തു പൊരുതെന്നാൽ
വന്നു മമ! ജന്മകൃതമിന്നു ശുഭമായി.

‘കള്ള’നുടെ ഭേദം, കുറവാന്മതിനപ്പുറം-
തള്ളലൊട്ടു ചെയ്തിടന്ന, മില്ല-പിടിവാടം-
ഒക്കുജന ശിക്ഷണവുമൊത്തു വഴിപോലെ-
ശിക്ഷുജന രക്ഷണവുമിന്നു കഴിവാകും.

സൈന്യങ്ങളുടെ മേണ്ടി സാമഗ്രികൾ

ഇന്ത്യയിലെ ഒരു തുറമുഖം. സാമാനങ്ങൾ കപ്പലിൽനിന്നിറക്കുന്നു.

സഖ്യസേനകൾ ഈയിടെ പിടിച്ച കോളോൺ നഗരം

ചെറുകഥ

ഇരുട്ടം വെളിച്ചവും

(വി. എം: ചന്ദ്രശേഖരൻ നായർ.)

“കുമാരി കഥലം”

ഗോപി—പിപായി നമ്പർ 3347 തന്റെ സൈനികത്താവളത്തിന് കാവൽ നില്ക്കുകയാണ്. സഖാക്കളെല്ലാം സുഖനീദ കൊള്ളുന്നു. രാത്രിയുടെ കറൾ മരവിപ്പിക്കുന്ന നിശ്ശബ്ദതയും ശരീരം തുളച്ചു കയറുന്ന ശൈത്യവും!

ഗോപിയുടെ മുഖിൽ ഇനിയും രണ്ടു നീണ്ട മണിക്കൂറുകൾ ഉണ്ട്. നീള അവനെ അലട്ടുന്നില്ല. അവന്റെ ഹൃദയം ‘ആരക്കൻ’ പവ്വത നിരകളിൽനിന്നും ബഹുശക്തം നാഴിക അകലെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന കേരളത്തിൽ എങ്ങോ തടിക്കളിക്കുകയാണ്.

ഗോപിയുടെ അന്തർനേത്രങ്ങൾക്കു മുമ്പിൽ അവന്റെ ഭൂതകാലചരിത്രത്തിലെ രംഗങ്ങൾ ചലച്ചിത്രത്തിലെന്നപോലെ കണന്നായി പൊങ്ങി മറയാൻ തുടങ്ങി. “കണ്ണമംഗലത്തു” കരയും അവന്റെ ചെറുഭവനവും അവൻ കണ്ടു. അവന്റെ പൂജാമന്താവിന്റെയും, ‘ഗോപി’ ചെട്ടന്റെ വരവും കാത്തിരിക്കുന്ന അവന്റെ ഇളം സഹോദരങ്ങളുടെയും സ്മരണ അവന്റെ കരളിലായി. ഒന്നു രണ്ടു കണ്ണുനീർ തുളികൾ അവൻ അറിയത്തക്ക അടർന്നു വീണു. ‘രവിയും’, ‘മണിയും’ അവന്റെ ഇളയ കുട്ടികളാണ്. ‘രവി’ ഒരു ഏറ്റുപമ്പരവും, ‘മണി’ ‘റോസ്’ നിറത്തിലുള്ള ഒരു പാവാടത്തുണിയും അവയിൽ വരുമ്പോൾ കൊണ്ടു കൊടുക്കുമെന്ന് അവൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്നു. ആ കരുണ ഹൃദയങ്ങൾ ‘ഗോപിച്ചേട്ടൻ’ ഈ സമ്മാനങ്ങളും കൊണ്ടുവരുന്ന വരവും കാത്തിരിക്കുകയായിരിക്കും!

ഗോപിയുടെ ചിന്താസരണി മറ്റൊരു വശത്തേക്കു തിരിഞ്ഞു—അവന്റെ വിദ്യാലയ ജീവിതത്തിലേക്കു. ഇപ്പോഴിനി വരാതെപ്പോയ പോയ മറഞ്ഞ ആ മോഹനകാലം! യാതൊരു പരിധികൾക്കുമില്ലാത്ത സ്വാതന്ത്ര്യവേഗം! അംബരാനന്തരം ഉയർന്ന പൊങ്ങുന്ന ആ ശയങ്ങളും, അലിഖിതങ്ങളും! അവൻ എത്ര പ്രാവശ്യം സ്വപ്നം കണ്ടു, താനും ഒരു ഹൈസ്കൂളിപനോ പ്രധാനമന്ത്രിയോ ഒക്കെ ആകുമെന്ന്. കൊലാശത്തിന്റെ കരുത്തുങ്ങൾ! അതു്, ആരെ എന്തൊക്കെ ആക്കുന്നില്ല?

ഗോപിയുടെ ബാല്യകാല സഖാക്കളിലൊരുവനാണ് നരേന്ദ്രൻ ഇന്നത്തെ അവന്റെ കമ്പനികുമാർധനായ മേജർ നരേന്ദ്രനാഥ്. ഈ സ്മരണ അവനെ വല്ലാതെ ഒന്നു ഞെട്ടിച്ചു. അവൻ മന്ത്രിച്ചു. ‘ജീവിതം! നിരർത്ഥകമായ എന്തോ ഒന്ന്. ദൈവം! അനീതിയുടെ പര്യായംമാത്രം!’

നരേന്ദ്രനും ഗോപിയും ഒരു ഞെട്ടിലങ്കരിച്ച രണ്ടിളം മൊട്ടുകളെപ്പോലെ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഹൃദയം തുറന്ന് അവർ എന്തൊക്കെയോ സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അനേകം കസ്യൂരികൾ അവർ കരുമിച്ചു കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. മെട്രിക്കുലേഷൻ പരീക്ഷയിൽ ഗോപിക്കുണ്ടായ തുടച്ചയായതോൽവി അവനെ അവന്റെ സഖാവിൽനിന്നും എന്നെന്നേക്കുമായി അകറ്റി. അംബര ചുംബികളായ അവന്റെ ആശാസനങ്ങളെ തകർത്തു തരിപ്പണമാക്കി. ഇന്നിതാ! ഗോപിക്കും നരേന്ദ്രനും മധ്യേ ഒരു മഹാ സമുദ്രം!

ഒരു കാൽ വെരുമാറാം! ഗോപി അവന്റെ സ്വപ്നത്തിൽനിന്നുണർന്ന് നാലുപാടും കണ്ണോടിച്ചു. അനേകം കേട്ട സ്ഥലത്തേക്കു തോക്കു നീട്ടിക്കൊണ്ടു്, “നില്ക്കൂ! ആരവിടെ?” “എന്നു ഗളിച്ചു. അന്നത്തെ അടയാളവാക്കു രിച്ചുകൊണ്ടു മേജർ നരേന്ദ്രനാഥ് അവന്റെ മുഖിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഗോപി നീണ്ടുനിവർന്നുനിന്ന് അഭിവാദ്യം ചെയ്തു. “ആരേ, നാല്പത്തിയേഴാം ജൂലായ്കാർ ഈ കാഴ്ചകളിലേക്കു് ഇഴഞ്ഞുകയറിട്ടുണ്ടെന്നു കേട്ടു. വളരെ ജാഗ്രതയായിരിക്കണം” എന്നു പറ

ഞ്ഞു ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അവിടെനിന്നും നിഷ്ക്രമിച്ചു. ഗോപിയുടെ ഹൃദയം അസുഖചിന്തകളുടെ ഞെരുക്കത്തിൽപ്പെട്ടു തകരുകയായി. അവൻ ആശിച്ചു, അദ്ദേഹം എന്നെ ‘ഗോപി’ എന്നു വിളിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ! നരേന്ദ്രനേയും ഗോപിയേയും മേജർ നരേന്ദ്രനാഥും നാല്പത്തിയേഴാമക്കിത്തിൽ നിയമിതി.

നിശ്ചിതമന്റെ നേരിയ കിരണങ്ങൾ തരുശാഖകൾക്കിടയിൽക്കൂടെ ഞെക്കിഞെക്കിപ്പന്നു ആ പാറക്കാരന്റെ പുറം തലോടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഗോപി, അംബരാനന്തരിലേക്കു് ഒന്ന് സാക്രതം കണ്ണുയർത്തി. അവിടെ നിൽക്കുന്നുണ്ടു്, മരണസംഗീതംപൊഴിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരായിരം താരജാലങ്ങൾ. അവയിലൂടെ ഒഴുകിവന്ന സൗന്ദര്യമകരന്ദത്തിൽ അവന്റെ ഹൃദയം കോർമയിർക്കൊണ്ടു. അവന്റെ ചിന്തകൾ മനോമോഹനമായ മറ്റൊരു രംഗത്തിൽ ചെന്നു. മലതി, —അവന്റെ വിദ്യാലയസഖി! അവൾ നരേന്ദ്രന്റെ സഹോദരിയാണ്. ഗോപിയുടെ ഹൃദയം തുടിച്ചു: അവൻ സ്വയം ചോദ്യം ചെയ്തു, “ഇന്ന് അവൾ എന്നെ സ്മരിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കുമോ?” സൗന്ദര്യസൗഭാഗ്യങ്ങളുടെ പരമോന്നതശൃംഗങ്ങളിൽ പരിലസിക്കുന്ന മലതിയെവിടെ, പൂഴിമണ്ണിൽ പൊടി പുരണ്ടുകിടക്കുന്ന നിർഗ്ഗമ്യത്തിനായ ഗോപിയെവിടെ!

ബാല്യകാലസ്മരണകൾ ഗോപിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഉരക്കോടെ പാഞ്ഞുകയറി. നരേന്ദ്രന്റെ ഗൃഹത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടിയ നിരവധി ദിവസങ്ങൾ! അന്ന്, മലതി ഒരു വെറും ബാലികെ, ഒരു കസ്യൂരികളാക. എത്ര പ്രാവശ്യം അവൾ കാടിച്ചാടിവന്ന് ഗോപിയുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടി, ഗോപിച്ചേട്ടന്റെ വീട്ടിൽ എന്നെക്കൂടെ കൊണ്ടുപോകുമോ” എന്നു ചോദിച്ചിട്ടുണ്ടു്!

താരുണ്യത്തിന്റെ കളിർകാറ്റിൽ, ആ ഇളം മുക്കും അമൃതമിമിക്കുന്നിപ്രസരം പൊഴിഞ്ഞുകൊണ്ടു് വികസിക്കുന്നതുകണ്ടു് ഗോപിയുടെ കണ്ണുകൾ കളിത്തു. പക്ഷെ, അവൾ ഗോപിയിൽനിന്നു് അകന്നുവന്നുപോയി. വിദ്യാലയത്തിൽ വരുമ്പോൾമാത്രമേ പിന്നെ ഗോപിക്കുവളെ കാണുവാൻ തരമുള്ളു. അവളുടെ വരവും കാര്യം ഗോപി വഴിയരികിൽ നിൽക്കും. ചിലപ്പോൾ അവൾ ഒന്നു മന്ദഹസിക്കും, പരിചയഭാവത്തിൽ; അതുമതി, ഗോപിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഒരു ദിവസം ഗോപിയുടെ സ്മരണ ബലത്തിൽ തെളിഞ്ഞുകണ്ടു്, —അവരുടെ വിദ്യാലയ വാക്കികടന്നു. അന്നത്തെ നാടകാഭിനയം കഴിഞ്ഞു് കുറച്ചു് ഇരുട്ടിയതിനുശേഷം മലതി ഗൃഹത്തിലേക്കു മടങ്ങുകയായിരുന്നു. കൂട്ടുകാരികളെല്ലാം പിരിഞ്ഞു. മലതിയും ഗോപിയും ശേഷിച്ചു. അവർ രാജവാരയുടെ ഇരുവശങ്ങളിലായി നിശ്ശബ്ദം നടന്നു. മലതിയുടെ പടിക്കുളത്തിൽ. “ഇനി മലതി പോയ്ക്കൊള്ളുമല്ലോ? ഞാൻ പോകട്ടെ?” എന്നു പറഞ്ഞു ഗോപി പിരിയാൻ ഭാവിച്ചു. മലതി അവിടെ തിരിഞ്ഞുനിന്നു. അവൾക്കു് ഗോപിയോടു് എന്തോ പറയാനുണ്ടു്. ഗോപി അവളുടെ സമീപത്തുണർന്നു്, നിഷ്കളങ്കമായിത്തീർന്നു ആ മുഖപരമത്തിലേക്കു് ഒന്നു നോക്കി. അവനും ഏതൊക്കെയൊ പറയാനുണ്ടു്. പക്ഷെ രണ്ടുപേരും ഒരു വാക്കു പോലും ഉച്ചരിച്ചില്ല. അവരുടെ ഹൃദയത്തുടിപ്പുകൾ മാത്രം അന്യോന്യം കേൾക്കുമായിരുന്നു. ഈ രംഗം ഒന്നു രണ്ടു നിമിഷത്തോളമേ നീണ്ടു നിന്നുളളു.

തിരുവിതാംകൂർ ലേബർ യൂണിറ്റിലെ അംഗങ്ങൾ ചേർന്ന സി. മധവൻ പിള്ള, ബി. എ. (ആലപ്പുഴ), എഴുതിയിട്ടുള്ള “കുമാരി കഥലം” എന്ന നാടകം തന്മയത്വമായി അഭിനയിച്ചിരിക്കുന്നു. യു. എസ്സ്. എ. ഭടന്മാർ, മറ്റു ആഫീസർമാർ പ്രത്യേകിച്ചും ലഫ്. കേണൽ ഡേവിഡ് സൻ മുതലായ അതിഥികളും സംബന്ധിച്ചിരുന്നു.

ഗോപിയുടെ ജീവിതത്തിലെ ശോകമയം രംഗങ്ങളുടെ ചിത്രമാണ് അടുത്തതായി അവൻ കണ്ടതു്. നഖം പ്രാവശ്യവും പരീക്ഷയിൽ തോറ്റതും, ലജ്ജയും പൂസനവും നിറഞ്ഞ ഹൃദയത്തോടെ നേരെ നീട്ടിയിട്ടു് ആഫീസിലേക്കു നടന്നതും. പരിശീലന കേന്ദ്രത്തിലെ ജീവിതവും, പിന്നീടുള്ള അനുഭവങ്ങളും നരേന്ദ്രന്റെ ആഗമനവും എല്ലാം അവൻ കാത്തു. ഗോപിയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു.

അതാ, ഒരു ശബ്ദം! യന്ത്രത്തോക്കിന്റെ ഗളുക്കും!! ഗോപി, അവന്റെ സ്വപ്ന മണ്ഡലത്തിൽനിന്നും യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ മരുഭൂമിയിലേക്കു വഴുതിവീണു്. ജപ്പാൻകാർ അവരുടെ താവളത്തിനെ വളഞ്ഞുവെക്കുന്ന ഗോപിയുടെ സിരകളിലെല്ലാം യോധാവിന്റെ ചുറ്റും തിളച്ചുപൊങ്ങി. “പിശാചുകൾ!” എന്നു പറിക്കൊണ്ടു അവൻ ശത്രുവിന്റെ നേരെ പാഞ്ഞു ടുതു. പിന്നെ സംഭവിച്ചതൊന്നും അവനിന്നു കൂടാ.

II

ഗോപി ഇപ്പോൾ കല്ലുത്തയിലെ ഒരു സൈനികശുപത്രിയിലാണ്. ചേറും ചോരയും പുരണ്ടതും കാക്കുശൃംഗ നിറഞ്ഞതുമായ പോക്കുളവും, സുഖസമൃദ്ധവും കാരണ്ണും തുളുമ്പുന്നതുമായ ആ ആതുരശയവും തമ്മിലുള്ള അന്തരം! എങ്ങും വെളിച്ചം! ദൃഢശയോപകരണങ്ങൾ! കാരണ്ണു, ദേവതകളായ ശുശ്രൂഷകികൾ!

ഗോപി തന്റെ രോഗശയ്യയിൽ കിടന്നു കൊണ്ടു ആ കാജരാത്രിയിലെ സംഭവങ്ങളെ സ്മരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്. അന്നത്തെ സംഭവങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെ അവന്റെ സ്മൃതിമണ്ഡലത്തിൽ തെളിഞ്ഞു കണ്ടില്ല. എല്ലാം ഒരു ധൂമിക കൊണ്ടു മുടിയിരിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി. തനിക്കു പരുക്കേറിയതുമായും എപ്പോഴാണെന്നു അവന്നു അറിഞ്ഞുകൂടാ. അങ്ങിനെ ഗോപിയുടെ മന്യുഷ്ക പുകഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കെ ഒരു തപാൽ ശിപായി അവിടെ കയറിവന്നു ഒരു ലക്കോട്ടു ഗോപിയുടെ കയ്യിലേക്കു നീട്ടി. ഗോപി അതു മേടിച്ച് പൊട്ടിച്ചുവായിച്ചു. നരേന്ദ്രന്റെ ഒരു കമ്പി സന്ദേശമായിരുന്നു അതു. അതിങ്ങിയൊഴിയില്ലാത്ത: “നിങ്ങളുടെ വിദ്യോദിയാക്രാന്തം” ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു, നിങ്ങൾ, നാട്ടുകാക്കും, വിശിഷ്ടരും നമ്മുടെ പട്ടാളത്തിനും ശാശ്വതയശസ്സ് സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്റെ അനുഭവമനുഭവങ്ങൾ. ഗോപിയുടെ, എറിഞ്ഞുടങ്ങിയ ജീവിതാശങ്കകൾ വീണ്ടും പടർന്നു കയറ്റുവാൻ തുടങ്ങി. മലതിയുടെ സ്മരണവീണ്ടും, അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഉളിച്ചുയർന്നു.

ഗോപിക്കു അനുഭവാനുഭവങ്ങൾ വന്നു ചൊരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. വന്നുത്തരംഗത്തിൽ കിടന്ന ഒരു നിഗ്ഗുന്ധ പുഷ്പം ഞൊടിയിട കൊണ്ടു നദോമണ്ഡലത്തിലെ ഒരു ജലതാരമായി പരിണമിച്ചു. ഈശ്വരന്റെ മായാവിളാസങ്ങൾ!

അതൊരു മദ്ധ്യാഹ്നനമായിരുന്നു. ഗോപി, ക്ഷീണംകൊണ്ടുള്ള മയക്കത്തിൽ കിടക്കുകയാണ്. ഒരു തണുത്ത കൈ ഗോപിയുടെ നെറ്റിത്തടത്തിൽ സ്പർശിച്ചതുപോലെ തോന്നി. ഗോപി കണ്ണുതുറന്നു. അതു മലതിയല്ലാതെ മറ്റൊരു മല്ലായിരുന്നു.

ദേശീയത്വം ഒരു പഴഞ്ചൻ ആദർശമാണ്

(വാർത്താ ക്ലിപ്തം)

“സഭാഭാവപരമായ പുരോഗതിയും ഇന്നു ലോകം വളരെ ചെറുതായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. നാം അന്തർദ്ദേശീയ ബന്ധങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ ഈ സംഗതി ഓർമ്മിക്കേണ്ടതുണ്ട്.” മാർച്ച് 1-ാം നമ്പ്രസിഡെന്റ് റൂസ് വെൽട്ട് ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം, ദേശീയ വ്യവസ്ഥകളേയും, ദേശീയത്വത്തെയും സാരമായി ബാധിക്കുന്നതാണ്. അന്യോന്യമില്ലാത്ത സ്വാതന്ത്ര്യം ഇന്ന് ഒരു സംബന്ധമാണ്; നിരന്തരമുദാഹരണമാണ്; ആധുനികലോകത്തിനു ഒരു പഴഞ്ചൻ ആദർശമാണ്. ഇതിനു പകരം വിപുലമായ വീക്ഷണ ഗതിയും നവീകരണവും ഉൾക്കൊണ്ട ജനങ്ങളുടെ സഹകരണ ബുദ്ധിയും ഐക്യവുമാണ് നാം നട്ടുവളർത്തേണ്ടത്. സീമയില്ലാത്തവിധം വിമാനസഞ്ചാരസൗകര്യം നിറഞ്ഞ ഇന്നത്തെ ലോകത്തിൽ ദേശീയത്വത്തിനു സ്ഥാനമേയില്ല.

... യുദ്ധാനന്തരം ഭാവിയിൽ വരാൻ പോകുന്ന നവയുഗത്തിന്റെ സവിശേഷ സ്വഭാവം ‘ആകാശ ശക്തികളെ’ മനുഷ്യൻ മലിപ്പിച്ചു ജയിച്ചുവെന്നതാണ്. ആകാശസഞ്ചാരത്തിന്റെ പുരോഗതി, മനുഷ്യരാശിയുടെ രാഷ്ട്രീയാഭിപ്രായങ്ങളിലും ഗണ്യമായ പരിവർത്തനം വരുത്തിയിരിക്കും. അതുതന്നെ, പരമാധികാരങ്ങളും വിമാനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വിലങ്ങടിച്ചു കിടക്കുകയില്ലെന്നും.

സാങ്കേതികശാസ്ത്രം നന്മയും തിന്മയും ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ യുദ്ധത്തിലെ നശീകരണ കൃത്യങ്ങളെല്ലാം കണ്ടുവെച്ച ശേഷം മനുഷ്യജനത സാങ്കേതിക നേട്ടങ്ങളെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു പഠിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ലോകം ഹൃസ്വമായി വരികയാണ്; അതോടൊപ്പം മനുഷ്യഹൃദയം വിശാലമാവുകയും ചെയ്യുന്നു.

“ഭാരത മാതാവിനോടു”

(ടി. ആർ. മേനോൻ)

എന്തിനായ് കരയുന്നതെന്നമ്മേ! ഭവതിതൻ ചിന്തിതം സാധിക്കായ്, സ്വസ്ഥയായിരു

ന്നാലും. ഭാരതമാതേരാവത്തു വന്നാലും തടയുവാൻ- ധീരന്മാർ പുത്രർ ബാലശ്രദ്ധയായിരിക്കുന്ന കഴിഞ്ഞു ഭവതിതൻ കണ്ടുകഴുനി, ദുഃഖ-മൊഴിഞ്ഞു പതിനെണ്ണിൽ പൂച്ചയും വലുതായി കണ്ടുകന്മാരും ജപ്പാൻകാരുടെ മടംതിട്ടു മണ്ടിക്കാതടങ്ങുകയില്ല നിൻ തനയന്മാർ. തൊഴുത്തിൽക്കൂറ്റും തവ പുത്രന്മാരെടുക്കത്തിൽ പശിക്കും തന്നത്താണെയെന്നതു ദൃഢംതന്നെ. താവകകടനത്തെത്തിക്കുവാൻ വേണ്ടിപ്പണ്ട- വീട്ടുവിട്ടിറങ്ങാത്ത മോഹനംഗികൾപോലും ഭാരതമാം രണ്ടുവിൽ കൂസലെന്നിയെ ചെന്ന ധീരതയോടും യുദ്ധസേവനം ചെയ്യുന്നില്ലേ? രക്തമിന്നൊരുമുളള! ഞങ്ങളിൽ ശേഷിപ്പോളം ശക്തിയായ് പൊരുതീടും താവകനന്മയ്ക്കായി കാഠിന്യംകൂട്ടും ബോധിൻ ശബ്ദത്താൽ രാഗ

[നാലു]

താവക കണ്ണുങ്ങൾക്കു ഞങ്ങൾതൻ ജയഭോഷം പീയൂഷവക്തമായിത്തീരട്ടെ! ഭവതിതൻ മെയ്യല്ലാം ഭാരതമാതേരാവതുമായിട്ടെ!

ഞങ്ങളുടെ തപാൽ പെട്ടി

സർ,
കറച്ചുകാലമായി ‘യുദ്ധസഞ്ചിക’ എന്ന ആഴ്ചപ്പതിപ്പ് ഞാൻ വായിച്ചുവരുന്നു. എന്നാൽ മലയാള ഭാഷയിൽത്തന്നെ അനവധി അന്തർദ്ദേശീയത്വം, ആഴ്ചപ്പതിപ്പുകൾ, മാസികകൾ മുതലായവ കണ്ടുവരുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അല്പകാലമായി പുറപ്പെട്ടു തുടങ്ങിയ ഈ പത്രത്തിന്റെ ഗുണവും ആവശ്യകതയും വളരെയുണ്ടെന്ന് പറയാതെ തരമില്ല.
ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന പട്ടികൾ, ചെറുകഥകൾ, ഏകാകനാടകങ്ങൾ, മറ്റു പല ലേഖനങ്ങൾ, കൂടാതെ നിങ്ങളുടെ ലേഖകന്മാരോടുള്ള വാത്സല്യ പൂർവ്വമായ, ശാസനാത്മകമായും ഉള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ, ഇവ പട്ടാളക്കാരെ കൂടാതെ സാഹിത്യ രസികന്മാരെപ്പോലും ആനന്ദമുന്തിലാക്കുന്നതാണെന്നു നിസ്തർക്കം പറയാം.
അതിനാൽ ഈ വക സംഗതികളിൽ ബുദ്ധിപൂർവ്വം മുന്നിട്ടു നിന്നു പ്രവൃത്തിക്കുന്ന ഭാരവാഹികളോടു ഞാൻ കൃതജ്ഞത പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.
സി. ആർ. സൈമൺ.

കൂടുതൽ മഹനീയമായ വിജയങ്ങളിലേക്കു

മാണ്ടലൈ വീണു കഴിഞ്ഞു. ജാപ്പനീകാരികൾ അവരുടെ പ്രചരണങ്ങളിൽ, ബർമ്മയിലെ രണ്ടാമത്തെ മഹാനഗരമായ മാണ്ടലൈ വളരെ പ്രധാനമായതാണെന്നും, തന്മൂലം സർവ്വപ്രകാരേണയും അതു സംരക്ഷിക്കുന്നതാണെന്നും, അവരുടെ ജനങ്ങളോടു പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

അതിനാൽ, അത്ര നാം കൈപ്പറ്റിയതു ജാപ്പാനിലെ ജനങ്ങൾക്കും അത്ര പോലെ ബാക്കി ലോകത്തിനും, ബർമ്മയുടെ വിമോചനത്തിന്നു നിങ്ങൾ എത്രമാത്രം പുരോഗതിയാണ് കൈവരികെന്നതു എന്തു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഇതിന്റെ ഐക്യരഹിതത്വം കടന്നുതന്നെ ഒരു വീരചരിതമാണ്.

നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ജനങ്ങൾ വളരെയധികം അഭിമാനത്തോടും താല്പര്യത്തോടും വീക്ഷിച്ചുവരുന്ന ഈ സംഭവവികാസങ്ങൾ അഭൂതിരക്ഷകങ്ങളുടെ അവസാന വിനാശത്തിന്നു മാത്രമല്ല ഉപകരിക്കുന്നതു്. ജാപ്പനികളുടെ വരുത്തിയിലുള്ള നമ്മുടെ തടവുകാർക്കു അത്ര ആശ്വാസവും പ്രോത്സാഹനവും നൽകുന്നുണ്ട്; പരിപൂർണ്ണമായി ശാന്തിയും സമാധാനവും സമ്മേളിക്കുന്ന ഒരു ലോകത്തിലേക്കു ഏതെന്ന ഭാവിയിൽ അവർക്കു എത്തിച്ചേരാനുള്ള അവരുടെ ആശംസയികളിലൂടെയുമാണ്.

ഇന്ത്യക്കാർ, ബ്രിട്ടീഷുകാർ അമേരിക്കക്കാർ, ചൈനക്കാർ, ആഫ്രിക്കക്കാർ തുടങ്ങി വിവിധദേശക്കാരും ജോലിക്കാരായ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും എന്റെ കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിക്കട്ടെ. ഭാവിയിൽ ഇതിലും മഹനീയമായ വിജയങ്ങളുണ്ടാകുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വാസപൂർവ്വം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

(ലൂയി മെഞ്ച് ബാറൻ പ്രഭു മാർച്ച് 20-ാം നമ്പർ ചെയ്യ ഒരു പ്രക്ഷേപണ പ്രസംഗത്തിൽ)

അനുകരണീയമായ ഒരു മാതൃക

തന്റെ എസ്റ്റേറ്റിൽ പട്ടാളക്കാരെച്ചേർക്കുന്നതിന്നു കൂടുതൽ ഉജ്ജ്വലനം നൽകുന്നതിന്നുവേണ്ടി, വിശാലപട്ടണം ജില്ലയിലെ കറുപ്പം ജെമിത്താർ, ഭടന്മാർക്കു ഭൂമി കൊടുക്കുന്നതാണെന്നു സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ഭൂമിയിൽ നിന്നു ചുമത്തപ്പെടുകയില്ല. പട്ടാളക്കാരൻ യുദ്ധകാലത്തിൽ വെച്ചു മൃതനാവുന്നപക്ഷം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിധവയ്ക്കും, പുത്രന്മാർക്കും അതു കിട്ടുന്നതായിരിക്കും. ഈ ഗ്രാന്റു നൽകുന്നതു് താഴെ പറയുന്ന വിധത്തിലാണ്:—

- (1) റി.സി.യോ, ജി.സി.യോ കിട്ടുന്നവർക്കു, ഒരു വീടും രണ്ടു ഏക്കർ ചതുപ്പു നിലവും, മൂന്നു ഏക്കർ വരണ്ട നിലവും.
- (2) സി.എസ്.ഒ., ഐ.ഒ.എം., ഐ.ഡി.എസ്., എം.സി.ജി.എം., ജി.എം., എന്നിവ നേടുന്നവർക്കു രണ്ടു ഏക്കർ ചതുപ്പു നിലവും മൂന്നു ഏക്കർ വരണ്ട നിലവും.
- (3) എം.സി., എം. എം., സി. എസ്. സി., ഡി. എസ്. എം., സി. എഫ്.സി., ഡി.എഫ്.എം. എന്നിവയ്ക്കു അർദ്ധരക്കുന്നവർക്കു രണ്ടു ഏക്കർ ചതുപ്പു നിലവും ഒരു ഏക്കർ വരണ്ട നിലവും.
- (4) ‘വിശേഷപ്പെട്ടവർ’ എന്ന അടയാളത്തോടുകൂടി മടങ്ങിവരുന്ന പട്ടാളക്കാർക്കു രണ്ടു ഏക്കർ ചതുപ്പു നിലം.

പൌരന്മാരും പട്ടാളക്കാരും

പട്ടാളക്കാരും പൊതുജനങ്ങളും തമ്മിൽ അത്മമില്ലാത്ത ഒരു വിരോധമുണ്ട്. സമുദായം പട്ടാളത്തെ ഒരു നിത്യജീവി എന്നവണ്ണം ചവിട്ടിക്കൊണ്ടു ശ്രമിക്കുന്നു. പട്ടാളമൊ, സമുദായത്തെ ഒരു പഹായനായി കണക്കാക്കുന്നു. ഹാ! എന്തു വൈപരീത്യം!
വാനുവരണന്മാരോടുകൂടി, സമുദായം പട്ടാളത്തിന്നു ചോര കൊടുക്കുന്നു; പട്ടാളമാവട്ടെ സമുദായത്തിന്നു പാറാവു നിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എത്ര സുഖവും അത്യന്താപേക്ഷിതവുമായ പരസ്പരബന്ധം! പക്ഷെ, ഇന്നത്തെ അന്തർഭവം എന്താണ്? രണ്ടു കൂട്ടരും തമ്മിൽ കാണുന്നിടത്തല്ലാം വെച്ചു കടിവിട്ടി. ഇതിനെല്ലാം കാരണം ഒരുപോലും ആലോചനകൾവുമില്ല! ഈ ഭിന്നിപ്പിനെ ഇല്ലാതാക്കുന്നതിന്നുതന്നെ ലേഖനങ്ങൾ, യു. സഞ്ചികയിൽ എഴുതുന്നതു വളരെ പ്രയോജനകരമായിരിക്കും.
നീലകണ്ഠൻ.
(ഈ അപേക്ഷയെ പൊരന്മാരും പട്ടാളക്കാരും മായ ലേഖകന്മാരുടെ സമക്ഷം ഞങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുന്നു.—യു.സ.പ.)

പ്രവേശനം

സുമാലിനി

(കെ. പി. സതിനാഥ്, പൈത്തിരി)

(തുടർച്ച)

നംഗം 6

സ്ഥലം—കേവിലെ ഒരു മുറി—സമയം പുലർ കാലം.

(ചിന്താഗമനമായ കമാണ്ടർ ഇരിക്കുന്നു)

(തിരശ്ശീല ഉയരുന്നു.)

(മുഖമുടി ധരിച്ചതായ ഒരു തരുണി പതുങ്ങി പതുങ്ങി ആ മുറിയിലേക്കു കടന്നു ചെല്ലുന്നു.)
കമാണ്ടർ: (ഒന്നു തൊട്ടി): ഉം—ആരാണത്?
തരുണി: ആരെന്നാണ് തോന്നുന്നത്?

കമാണ്ടർ: ഈ സൈന്യമെങ്കെ അണിനിരന്നിരിക്കുന്ന ഈ കേവിൽ അവരാരും കാണാതെ കടന്നു വരുവാൻ ചെയ്യുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ശരി നീ എന്തിനായിട്ടുവന്നു—ആവശ്യമെന്ത്?

തരുണി: പ്രഭോ! നിങ്ങൾക്കു മാത്രമല്ല, കപ്പൽ തന്ത്രങ്ങളും, മായാപ്രവൃത്തിയും ഭാരതസന്താനങ്ങളായ ആയുർവ്വേദം അറിയാം ചിലവ. എന്നെ അറിയാത്തതുകൊണ്ടു ഉള്ളൂ വേണ്ട. ഇതാ കണ്ടോളൂ. (തരുണി മുഖമുടി എടുത്തു ശൃംഗാരം നടിച്ചുകൊണ്ടു കമാണ്ടറെ കടക്കുന്നു. സുമാലിനിയുടെ കടാക്ഷവലയിൽപ്പെട്ട കമാണ്ടർ കാമാന്ധനാവുന്നു.)

കമാ: ഓമനേ! ഭവതി ആരാണു്, രാജ്യമേതു്?

തരു: എന്റെ രാജ്യം മീവാറാണു്. ഞാൻ ഭാരതസാമ്രാജ്യത്തിലെ ഒരു തരുണി. സൈന്യസേനാധിപ കരംഗം. പേർ സുമാലിനി—രജപുത്രവംശജാത.

കമാ (മന്ദഗന്ധരമേറു മയങ്ങി): പ്രിയേ! അടുത്തു വരൂ; ഈ കോമളമായ മേനി ഞാനൊന്നു പൂണുറട്ടെ. സ്വപ്നംകുടങ്ങാതെ തോന്നുമാറുള്ള ആ കപടങ്ങൾ രണ്ടും എന്റെ മാറിഖൊന്നു പരിചാര്യ പൂണുറട്ടെ! തേരൂറുന്ന ആ ചുണ്ടുകളിൽ ഞാനൊരു ചുംബനം ചെയ്യട്ടെ. ജാപ്പാൻകാരായ ആയുധക്കാരായ തരുണികളെ വളരെ പശ്ചാത്തന്നെ ഭവതി അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെ? എന്റെ അഭീഷ്ടം സാധിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം ഭവതിക്കു അക്കൈശ്വര്യമുണ്ടായിട്ടുണ്ടാവും. വരൂ ഓമനേ! എന്റെ ഇംഗിതം സാധിപ്പിക്കൂ.

സുമാ: പ്രഭോ! അങ്ങയുടെ അഭിമതമൊക്കെയും മനസ്സിലായി; പക്ഷെ, എനിക്കൊരറ അപേക്ഷ. ആയുധ ഭാരതവനിതകൾ നിങ്ങളുടെ ജാപ്പനീസ്കരുടെ മാതിരി വൃദി ചാരിണികളല്ല. ഭാരതസാമ്രാജ്യത്തിലെ മഹിമാമണികൾ ചാരിത്ര്യം രക്ഷിക്കുന്നവരാണ്. അവർ അവരുടെ രാജ്യത്തിന്നു വേണ്ടി സമരം ചെയ്യാനും എന്നു തന്നെയല്ല മരിപ്പാനും സാധനമാകുകയാണ്.

കമാ (മുഖഭാവം മാറി): നീ ഇന്നെവിടെയാണെന്നും ആരുടെ മുഖിലാണ് നില്ക്കുന്നതെന്നും നല്ലവണ്ണം കാണണം. എന്നോടു ഇത്ര ധിക്കാരമായിട്ടു ഒരൊറ്റ സ്ത്രീ പോലും ഇതുവരെ സംസാരിച്ചിട്ടില്ല. നീ ഒരു പെണ്ണു്. നിന്നെക്കൊണ്ടു് ആവുന്നതു് ഇന്നുതന്നെ എനിക്കറിയാം. സിംഹത്തിന്റെ മുഖിൽ പെട്ടതായ മാൻകുട്ടി. കതിരക്കും മുളച്ചുവെക്കുമ്പോൾ!

സുമാ (ക്രോധത്തോടെ): ഹേ! കടംലോ! ഏതു ജാപ്പനീസ്ക! നിങ്ങൾ ജാപ്പാൻകാർ ഇത്ര വന്ധവാരാണെന്നു ഇപ്പഴത്തെ പലേ അന്വേഷങ്ങളെക്കൊണ്ടും അറിഞ്ഞുവരുന്നുണ്ടു്. പോയ രണ്ടുകൊല്ലം മുമ്പു കള്ളന്മാരായ നിങ്ങൾ പല കരുതങ്ങളെക്കൊണ്ടും സിങ്കപ്പൂർ, ബർമ്മ, മുതലായ സഖ്യശക്തികളുടെ രാജ്യങ്ങൾ നോടിയിട്ടുകൊണ്ടു കയ്യിലാക്കി. എ

ന്നാൽ ഇന്നാവട്ടെ ഇന്ത്യൻ വീരയോദ്ധാക്കളുടെ മുഖിൽ അഗ്നിയെ കണ്ടു വെറും ചിത്രശലഭങ്ങളുടെ മാതിരിയായി തീന്നിരിക്കുന്നു നിങ്ങളുടെ അവസ്ഥ. കരയിലും, കടലിലും, ആകാശത്തിലും ഇന്നു സഖ്യശക്തികളുടെ ബലം കണ്ടുതന്നെ അറിയണം. മണിപൂർ, അസ്സാം, ബർമ്മ അതിർത്തി ഇതൊക്കെയും ഞങ്ങളുടെ കയ്യിലായി, കൂടാതെ നിന്റെ ഈ കേന്ദ്രത്തിന്നു പോലും അടുത്തു ഞങ്ങൾ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ടോജോ മുതലായ നിങ്ങളുടെ തലവന്മാരുടെ ആകാശത്തിലെ മനക്കോട്ട ഇതാ തകർന്നു നിലം പതിക്കുവാൻ പോകുന്നു. ഇത്ര കൈ പട്ടാളക്കാർ ഈ പാളയത്തിലിരിക്കെ ഞാൻ ഒരുവൾ അവരാരും കാണാതെ നിന്റെ പട്ടാളത്തിനകത്തു കടന്നു ആയുധമേല്ക്കൂ. ഇതുകൊണ്ടു തന്നെ ഞങ്ങൾ ഇന്ത്യക്കാർ—അതെ ഭാരത ജനനിയുടെ മക്കൾ—ശുശ്രൂഷാർന്നു കരുതേണ്ട. സൂക്ഷിച്ചു സംസാരിച്ചുകൊള്ളൂ.

കമാ: ഹാ! ഹാ! (പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.) കേവലം മരബലയായ സ്ത്രീ, കഷ്ടം, നമ്മുടെ മുഖിൽവെച്ചു ധിക്കാരമോ? കഷ്ടം, കഷ്ടം. നീ നല്ലവണ്ണം സൂക്ഷിക്കണം. എന്റെ അഭീഷ്ടം സാധ്യമാവാത്തപക്ഷം നിന്നെ നാം ചെയ്യുന്ന ഘോരകൃത്യം എന്തെന്നറിയുമോ? കടുവയുടെ കയ്യിൽപ്പെട്ട മാൻകിടാവെന്നു എന്തു ചെയ്യാൻ സാധിക്കും?

സുമാ: എടാ ഏതു്! എന്റെ ജീവനാമനെ പിടിച്ചു നിന്റെ ജയിലിൽ അടച്ചിട്ടിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ, ആ വീരപുരുഷനെ രക്ഷിപ്പാനാണ് ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കലേക്കു വന്നതു്. നീ എന്തു പറയുന്നു? മേധാവിയിലെ പന്തലിയിയുടെ വംശത്തിൽ ജനിച്ചവൾ ഞാൻ തന്നെയെങ്കിൽ എന്റെ ജീവവേദനെ ഞാൻ രക്ഷിക്കും. അല്ലാതെ നിന്റെ അഭിമതം—അതെ മന്ദഗന്ധരപ്രീതി—വരുത്തുവാനല്ല ഞാൻ വന്നതു്.

(പാളയത്തിന്റെ മറ്റൊരുവശത്തു സഖ്യസേനയും ജാപ്പനുകാരും തമ്മിൽ ഭയങ്കരയുദ്ധം നടക്കുന്നു. സഖ്യശക്തിയിലെ ഇന്ത്യൻ യോദ്ധാക്കളുടെ വീരകീർത്തിയും തോക്കുകളും പുറപ്പെട്ടു വിടുന്ന ഭാരതം ഓ, ഓ. ശബ്ദവും വിജയം, വിജയം എന്നു ഗർജ്ജിക്കുന്നു. തോക്കിൽനിന്നും വമിക്കുന്ന ധൂമപടലം സഖ്യഭടരുടെ വിജയപതാകയായി വാനിൽ പറന്നു നടക്കുന്നു. കമാണ്ടർ ക്രോധത്തോടുകൂടി ചാടി എഴുന്നീറ്റു. എടി! ഏതു, നിന്നെ ഞാൻ ഇക്കണാം ശരിയാക്കണമെന്നു അടുത്തുവരികുന്നു. സുമാലിനി നിന്റെ അരയിൽ തൂക്കിക്കിടക്കുന്ന വജ്രതുല്യമായ കറാരി ഉരക്കുന്നു. കമാണ്ടർ സുമയുടെ നേരെ ഏറ്റുസന്നിധിപോലെ പാഞ്ഞുടക്കുകയും സുമയുടെ കറാരി കമാണ്ടറുടെ ഹൃദയത്തിലേക്കു കടക്കുകയും ഒന്നിച്ചുകഴിഞ്ഞു. കമാണ്ടർ മറിഞ്ഞുവീഴുന്നു. ഏറ്റുസന്നിധി കൊന്ന രൗദ്രഭീമനെ പോലെ സുമ നിന്നു പിറക്കുന്നു. നിലവിളി കേട്ടതായ മൂന്നു ജാപ്പനീസ്ക പടയാളികൾ കേവിലേക്കു ഓടുന്നു. സുമ തന്റെ റിഫോൾവർ കൊണ്ടു അവരെയും കാച്ചുന്നു. ശേഷിച്ച ജാപ്പാൻകാർ അഭയസ്ഥാനം തേടി ഓടിപ്പോകുന്നു. (തിരശ്ശീല വീഴുന്നു.)

നംഗം 7

(കേവിലിനകത്തെ ഒരു മുറി, തിരശ്ശീല ഉയരുന്നു.) സുമാലിനി ജെയിൽ മുറി തുറന്നു അവളുടെ ജീവനാമനെ പുറത്തിറക്കുന്നു. മുഖമുടി ധരിച്ചതിനാൽ സുമയെ തിരിച്ചറിയാതെ രവി പരുങ്ങുന്നു.)

രവി: ഹേ! ധീരതരുണി! ഭവതി ആരാണു്? ഏതൊരു ജാപ്പാൻകാരെ തോല്പിച്ചു ഈ ബന്ധനസ്ഥനായ എന്നെ—അതെ മരണമകൃതത്തിലേക്കു കാലെടുത്തു വെച്ചു എന്നെ രക്ഷിക്കുവാൻ തോന്നിയ ആ വാത്സല്യബുദ്ധി ഏതാണു്?

സുമ: ഹേ! വീരഭടാ! അങ്ങക്കു നവംഗുളങ്ങളും ലഭിക്കുമാറാകട്ടെ. ഞാൻ ആരായിരുന്നാലും തന്റെ ജീവനെ രക്ഷിക്കുവാൻ കൈവശാൽ നിയോഗിച്ച ദൈവമൂർത്തി എന്നു മാത്രമേ കരുതേണ്ടു. എന്നാൽ അങ്ങയെ ഈ വിധം ചെയ്തു ശുശ്രൂഷാരോടു ഇതിനുള്ള പ്രതികാരം ചെയ്യുകയും ആ ഏകദേശ സാമ്രാജ്യത്തിൽനിന്നു ഐക്യപരതക പാഠികളിലൂടെ ഇടവരുത്തുകയും ചെയ്യേണമെന്നാണ് എന്റെ അപേക്ഷ.

രവി: ആവട്ടെ; ആ ജാപ്പനുകാർ എവിടെ?

സുമ: അവനെ ഞാൻ കൊന്നുകളഞ്ഞു.

രവി: എങ്ങനെ?

സുമ: വരൂ, ഞാൻ കാട്ടിത്തരാം. (രവിയുടെ കൈക്കു പിടിച്ചു കമാണ്ടരും കൂട്ടുകാരും മരിച്ചുകിടക്കുന്ന മുറിയിൽവന്നു നോക്കുന്നു. രവി ആയുധം നടിക്കുന്നു.)

രവി: ഭവതി വിപതി ധൈര്യേണ ചെയ്ത കൃത്യം എത്ര ഭയങ്കരം, എത്ര ഭയങ്കരം. ഭവതിയെപ്പോലുള്ള ഭാരതരമണികൾ ഇനിയും ഭാരതാവനിയിൽ ഉയർന്നു എഴുന്നേൽക്കട്ടെ. (രക്ഷാഭീതികരമായി കിടക്കുന്ന ആ ഏകദേശ മുഖത്തു ഇപ്പഴം ഒരു വൈശാചിക ചിരി അതാ നടന്നമാടുന്നു.) ഭവതിയുടെ കൃത്യം എത്രയും ശുദ്ധഹീനം തന്നെ. രവി സുമയെ ഗാഢാലിംഗനം ചെയ്യുന്നു.

(തിരശ്ശീല വീഴുന്നു.)

നംഗം 8

(സ്ഥലം—കമാണ്ടരുടെ മരണമുറി, ജമോജർ രവിയും മുഖമുടി ധരിച്ച സുമാലിനിയും നില്ക്കുന്നു. സഖ്യസൈന്യത്തിലെ ജനറലും ഭടന്മാരും വരുന്നു—തിരശ്ശീല ഉയരുന്നു.)

ജനറൽ: ഹലോ! ദൈവിയർ രവി (കൈകൊടുക്കുന്നു). തന്നെ ഏകദേശ ജാപ്പാൻകാർ നശിപ്പിച്ചുക്കളഞ്ഞു നാം കരുതി. ദൈവം അത്രയും നിഷ്ഠുരനല്ലല്ലോ. കാണിപിടിച്ച ഈ മംഗളവേളയിൽ നമ്മുടെ പക്ഷം ചേർന്നു സുഖിക്കുവാൻ താനില്ലാതെ വരുമെന്നു ഞങ്ങൾ പൂസന്നിപ്പു. പക്ഷെ തന്നെ ദൈവം രക്ഷിച്ചു. ഇരിക്കട്ടെ, എങ്ങനെ രക്ഷപ്പെട്ടു ഇക്കാരണത്തെന്തു് ശവത്തിന്റെ അടുത്തു ചെന്നു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. കറാരികൊണ്ടു് ഈ രാക്ഷസനെ ഇത്ര സന്ധ്യയ്ക്കും കൊന്നു ആരാണു്?

രവി: (സുമയെ ചൂണ്ടി) ഇതാ ഈ നില്ക്കുന്ന രമണി.

ജനറൽ: ഇതാരാണു്—ആളെ അറിയാതിരിപ്പാൻ മുഖകവചം ധരിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. (സുമ മുഖമുടി എടുക്കുന്നു.)

ജനറൽ: ഹേ! തരുണിരത്നമേ! ഭവതി ചെയ്യതായ ഈ കൃത്യം എത്രയും ശുദ്ധഹീനം. എത്ര പുഷ്പത്തിയാലും ഭവനിയുടെ ഈ കൃത്യത്തിന്നു വില മതിയ്ക്കാവുന്നതല്ല?

ജനറൽ (രവിയുടേയും സുമാലിനിയുടേയും കൈകൾ ചേർത്തുപിടിച്ചു): പ്രിയപ്പെട്ട ജമോജർ രവിയും ധീരയായ സുമാലിനിയും തമ്മിൽ ഭാരതം ഭരത ബന്ധത്തിൽ ഒന്നിണങ്ങി ഭാവനൃബന്ധം സുഗമമായി പുലർത്തുവാൻ—ഈ യുദ്ധത്തിൽ വീണ്ടും ഇവരെപ്പോലെയുള്ള യുവനീയുവാക്കന്മാർ പക്ഷചേതവാദം സമുദയം നേടണം. (പട്ടാളക്കാർ ഹസ്തഘോഷങ്ങളും ചിയേഴ്സ് വിളിയും മുഴക്കുന്നു—തിരശ്ശീല വീഴുന്നു.)

(സമാപ്തം)